

MUHAMMAD'İN SEFERLERİ 623 - 632
6. Bölüm

Khosrow'un Hazineseri

Mekke'den gelen Göçmenlerin sabit bir gelir kaynağı yoktu ve tarımla uğraşan Yathrib halkı kendilerini geçindirecek olanaklara dahi sahip değildi. Buna karşılık Mekke, Kabaa'yı ziyaret eden hacılar ve Suriye ile yaptığı ticaret sayesinde oldukça varlıklı bir şehirdi. Muhammad çoğu kölelerden ve zenginlik vadettiği fakir insanlardan oluşan yoldaşlarına İslam'ı kabul etmeleri halinde servet vereceğini taahhüt etmişti ve sözünü yerine getirmesi için soygun yegane çözüm olarak görünüyordu. Kuran, Hadisler, Ibn Ishaq, al-Waqidi, Hisham al-Kalbi, al-Tabari ve modern İslam yazarları yaşananları çok iyi anlatıyorlar:

Ibn Ishaq 113

Ben bir tüccar olduğumda, hac esnasında Mekke'ye geldim. Orada bir adamın Kaaba'ya karşı durarak namaz kıldığını gördüm. Bu benim için yeni birşeydi "Dinleri nedir?" diye sordum. Abbas "Bu, Allah'ın kendisini haberci olarak gönderdiğini iddia eden Muhammad'dir. Kendisini takip edenlere Khosrow (Pers Kralı) ve Sezar'ın hazinelerini vadediyor."

Tabari 7:16, Ibn Ishak 454

Banu Amr ibn AwH kabilesinden Muttalib ibn Qushayr "Muhammad, bize Khosrow ve Sezar'ın hazinelerini yememiz gerektiğini söyledi!"

Sahih al-Bukhari 52:267 - *Abu Huraira'dan rivayetle: Peygamber "Khosrow mahvolacak, onun tebasından kimse kalmayacak ve ondan sonra Sezar'ın hazinelerini de Allah'ın izniyle harcayacaksın; savaş bir aldatmadır" dedi.*

Sahih al-Bukhari 56:793 - *Adi bin Hatim'den rivayetle: Peygamber Efendimiz'deyken bir adam geldi ve kendisine yoksul ve fakirlikten şikayet etti. Sonra başka bir adam geldi ve soygundan şikayetçi oldu. Peygamber, "Adi! Al-Hirah'a gittin mi" diye sordu. "Henüz gitmedim, ama bundan haberdar oldum" dedim. "Eğer uzun süre yaşamanız gerekiyorsa, al-Hirah'dan deve üstündeki sepet içinde yola çıkan bir kadının, Mekke'ye güvenli bir şekilde gideceğini ve çekinmeyen Kaaba'yı tavaf edeceğini kesinlikle göreceksiniz."* dedi. Kendi kendime "Ülkedeki kötülüğü yayan Tai kabinesinin soyguncularına ne olacak?" dedim. Peygamber "Şayet uzun süre yaşarsan, Khosrow'un hazinelerini ele geçireceğimize de şahit olacaksın!" diye devam etti. "IV Hormizd'in (Hurmuz) oğlu Khosrow'dan mı bahsediyorsun?" diye sordum. "Evet Hormizd'in oğlu Khosrow'dan bahsediyorum ve şayet uzun süre yaşarsan, onun avuçlarında altın ve gümüş taşıdığını, fakat verecek birini bulamadığını göreceksin. Ve Allah sizinle veya onunla karşılaştığında aracıya ihtiyacınız olmayacak. Allah hepinize ve ona "Size öğretmek için bir elçi göndermedim mi? Size zenginlik vermedim mi, bana iyilik etmeyecek misiniz?" diyecek, sonra siz O'nun sağına ve soluna bakacak, fakat Cehennem'den başka bir şey görmeyeceksiniz."

Sunan Dawood 32:4022 - *Abu Musa al-Ashari'den rivayetle: Abu Burdah "Babam, oğlum Allah'ın Habercisi ile birlikte olduğumuzda bizleri görseydin, yağmur yağsa, koyun gibi koktuğumuzu düşünürdün."* dedi.

Sahih al-Bukhari 24:497 - *Allah'ın Habercisi bize yardım etmemizi emrettiğinde pazara gidip hamallar olarak çalışıyorduk ve bir çamur (tahıl için özel bir ölçü birimi) tahıl alıp hayır olsun diye herkese dağıtıyorduk. Bunlar yoksulluk günleri idi ve bugün yüz binlerimiz var!*

Sahih al-Bukhari 52:47 - *Allah'ın Habercisi, iyilik üzerine olsun, Umm Haram bint Milhan'ı ziyaret etmişti. Umm Haram, Ubada ibn as-Samit'in karısıydı ve kendisini ziyaret eden Allah'ın Elçisi'ne yiyecek verirken başındaki bitleri de gördü. Sonra Allah'ın Elçisi uyudu ve gülümseyerek uyanıldığını gören Umm Haram "Allah'ın Elçisi, gülümsemene sebep olan ne?" diye sordu. Muhammad "Rüyamda benden önce bir gemide Allah'ın emrinde savaşıyor taraftarlarımdan bazılarını gördüm ve bu gülümsememi sağladı. Onlar tahtlara oturmuş krallardı!" cevabını verdi. Umm Haram "Ey Allah'ın Havarisi! Beni de aranıza alın, belki Allah beni onlardan biri yapar." dedi. Muhammad "Sen ilklerin arasındasın" dedi. Umm Haram, Muawiya ibn Abu Sufyan'ın hilafeti sırasında denize açıldı ve dönüşünde binek hayvanından yere düşüp öldü.*

Üzerine ok atılan bir Göçmen'in hayatını kaybetmesi üzerine halk onun öldüğünü söyler. Ancak Muhammad "O hayatta, Allah yolunda ölen bir şehittir, bu insanlar için bir sınavdır." yanıtını verir:

Bakara Suresi, 152-157 Ayetler

Öyleyse yalnız beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin. Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz. Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele. Onlar; başlarına bir musibet gelince "Biz şüphesiz her şeyimizle Allah'a aitiz ve şüphesiz O'na döneceğiz" derler. İşte Rabb'in katından rahmet ve merhamet onlarıdır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır.

97 Ölümcül Saldırı

1. Hamza ibn Abd al-Muttalib'in Seferi, Mart 623
2. Ubaydah ibn al-Harith'in Seferi, Nisan 623
3. Sad ibn Abi Waggas'in Seferi, Mayıs 623
4. Waddan (al-Abwa) Devriyesi, Ağustos 623
5. Buwat Devriyesi, Ekim 623
6. Dhu al-Ushairah Devriyesi, Kasım 623
7. Birinci Badr (Safawan) Seferi, Aralık 623
8. Nakhla Baskını, Aralık 623
9. Badr Savaşı, 13 Mart 624
10. Abu Afak'ın Katledilmesi, Nisan 624
11. Asma bint Marwan'ın Katledilmesi, Nisan 624
12. Banu Qaynuqa Seferi, Nisan 624
13. Al-Kudr Seferi, Haziran 624
14. Al-Sawiq Seferi, Temmuz 624
15. Dhu Amarr Yürüyüşü, Eylül 624
16. Kab ibn al-Ashraf'ın Öldürülmesi, Eylül 624
17. Bahran Seferi, Ekim 624
18. Al-Qaradah Yürüyüşü, Kasım 624
19. Uhud Savaşı, 23 Mart 625
20. Hamra al-Asad Yürüyüşü, 25 Mart 625
21. Al-Raji Yürüyüşü, Nisan 625
22. Qatan Seferi, Haziran 625
23. Abd Allah ibn Unais'in Seferi, Haziran 625
24. Amr ibn Umayyah al-Damri'nin Abu Sufyan Seferi, Temmuz 625
25. Bir Maunah Seferi, Temmuz 625
26. Banu Nadir'in İşgali, Ağustos 625
27. Dhat al-Riqa Seferi, Ekim 625
28. Badr al-Mawid Seferi, Nisan 626
29. Hendek Savaşı, Mart/Nisan 627
30. Banu Qurayza'nın İşgali, Nisan/Mayıs 627
31. Abu Rafi ibn Abi al-Huqaiq'in Öldürülmesi, Mayıs 627
32. Abd al-Rahman ibn Awf'ın Dumat al-Jandal Seferi, Haziran 627
33. Muhammad ibn Maslamah'ın Harekatı, Haziran 627
34. Ukasha bin al-Mihsan'ın Harekatı, Ağustos 627
35. Birinci Banu Thalabah Seferi, Ağustos 627
36. İkinci Banu Thalabah Seferi, Eylül 627
37. Zaid ibn Harithah'ın Al-Jumum Harekatı, Eylül 627
38. Zaid ibn Harithah'ın Al-Is Harekatı, Ekim 627
39. Üçüncü Banu Thalabah Seferi, Ekim 627
40. Zaid ibn Harithah'ın Hisma Seferi, Ekim 627
41. Banu Lihyan'ın İşgali, Ekim 627
42. Zaid ibn Harithah'ın Wadi al-Qura Harekatı, Kasım 627
43. Dhu Qarad Seferi Kasım 627
44. Fidak Seferi, Aralık 627

45. Abd al-Rahman ibn Awf'ın Harekatı, 22 Aralık 627
46. Banu Mustaliq'in İşgali, Ocak 628
47. İkinci Wadi al-Qura Harekatı, Ocak 628
48. Kurz bin Jabir al-Fihri'nin Harekatı, Şubat 628
49. Abd Allah ibn Rawaha'nın Harekatı, Şubat 628
50. Hudaybiyyah Seferi ve Anlaşması, Mart 628
51. Fadak'ın Fethi, Mayıs 628
52. Khaybar Savaşı, Mayıs 628
53. Üçüncü Wadi al Qura Harekatı, Haziran 628
54. Umar ibn al-Khattab'ın Turabah Harekatı, Aralık 628
55. Abu Bakr as-Siddiq'in Banu Kilab Seferi, Aralık 628
56. Bashir ibn Sad al-Ansari'nin Fadak Seferi, Aralık 628
57. Ghalib ibn Abd Allah al-Laithi'nin Mayfah Seferi, Ocak 629
58. Bashir ibn Sad al-Ansari'nin Yemen Seferi, Şubat 629
59. Ibn Abi al-Awja al-Sulami'nin Harekatı, Nisan 629
60. Ghalib ibn Abd Allah al-Laithi'nin Fadak Seferi, Haziran 629
61. Ghalib ibn Abd Allah al-Laithi'nin Al-Kadid Seferi, Haziran 629
62. Shuja ibn Wahb al-Asadi'nin harekatı, Temmuz 629
63. Kab ibn Umair al-Ghifari'nin harekatı, Temmuz 629
64. Mutah Savaşı, Eylül 629
65. Amr ibn al-As'ın Harekatı, Ekim 629
66. Abu Ubaidah ibn al-Jarrah'ın Harekatı, Ekim 629
67. Abi Hadrad al-Aslami'nin Harekatı, Kasım 629
68. Abu Qatadah ibn Rabi al-Ansari'nin Khadirah Seferi, 629
69. Abu Qatadah ibn Rabi al-Ansari'nin Batn Edam Seferi, 629
70. Mekke'nin Fethi, Ocak 630
71. Khalid ibn al-Walid'in Nakhla Seferi, Ocak 630
72. Amr ibn al-As'ın Harekatı, Ocak 630
73. Sad ibn Zaid al-Ashhali'nin Harekatı, Ocak 630
74. Khalid ibn al-Walid'in Banu Jadhimah Seferi, Ocak 630
75. Hunayn Savaşı, Ocak 630
76. Al-Tufail ibn Amr Ad-Dausi'nin Harekatı, Ocak 630
77. Awtas Savaşı, 630
78. Abu Amir al-Ashari'nin Harekatı, Ocak 630
79. Abu Musa al-Ashari'nin Harekatı, Ocak 630
80. Taif Kuşatması, Şubat 630
81. Uyayna ibn Hisn'in Harekatı, Temmuz 630
82. Qutbah ibn Amir'in Harekatı, Ağustos 630
83. Dahhak al-Kilabi'nin Harekatı, Ağustos 630
84. Ali ibn Abi Talib'in Harekatı, Ağustos 630
85. Alqammah bin Mujazziz'in Harekatı, Eylül 630
86. Ukasha bin al-Mihsan'ın Udhra ve Baliy Harekatı, Ekim 630
87. Tabouk Savaşı, Ekim/Ekim 630
88. Khalid ibn al-Walid'in Dumat al-Jandal Seferi, Ekim 630
89. Abu Sufyan ibn Harb'ın Harekatı, 630
90. Masjid al-Dirard'ın Yıkılması, 630
91. Khalid ibn al-Walid'in İkinci Dumat al-Jandal Seferi, Nisan 631

92. Surad ibn Abd Allah'ın Harekatı, Nisan 631
93. Khalid ibn al-Walid'in Najran Seferi, Haziran/Temmuz 631
94. Ali ibn Abi Talib'in Mudhij Seferi, Ekim 631
95. Ali ibn Abi Talib'in Hamdan Seferi, Ocak 632
96. Dhu al-Khalasa'nın Yıkılması, Nisan 632
97. Usama bin Zayd'in Harekatı, Mayıs 632

Muhammad, Hicret'ten yedi ay sonra yaşamları için gerekli maddi desteği temin etmek gayesiyle harekete geçme zamanının geldiğine karar verdi. Allah'ın ayetlerinin bile takipçilerinin bu yeni dini reddetmelerini önleyemeyeceğine kani olmuştu. Peygamber bir zamanlar Suriye'ye giden kervanları yönettiği için bu ticaret yolunun hayati önemini çok iyi biliyordu. Allah tarafından yaratılan en iyi adam olarak bilinen Muhammad, Allah'ın rehberliğini arkasına alarak Müslümanlara Mekke-Suriye arasında mal taşıyan kervanların ele geçirilmesi emrini verdi. Bu ölümcül saldırılar al-Tabari tarafından "sefer" Ibn Ishak tarafından "baskın" olarak kayda geçmiştir. Modern İslam yazarları ise kervanlara yapılan saldırıları "otoyol soygunları" olarak tanımlamaktadır. Mekke kervanlarına yapılan baskınlar sonrasında mali durumlarını düzelter ve Peygamber'in hedeflerini gerçekleştirmek isteyen Müslümanlar zengin Yahudi kabilelerini hedef aldılar. Ayrıca kadın, erkek, çocuk veya yaşlı demeden bu saldırıları kınayan herkese Allah'ın desteğini arkalarına alarak saldırdılar.

Enfal Suresi, 1. Ayet

Ey Muhammad! Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki "Ganimetler, Allah'a ve Resulüne aittir. O halde, eğer müminler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Resulüne itaat edin." Allah, Badr Savaşı'nın ardından, elde edilen büyük ganimetin paylaşımı yüzünden ortaya çıkan sorunları çözümlmek için bir ayet daha gönderip hakkını beşte bire indirdi:

Enfal Suresi, 41. Ayet

Allah'a ve iki ordunun karşılaştığı gün, furkan günü (hak ve batılın ayrıldığı gün) kulumuza indirdiklerimize inandıysanız, ganimet olarak bir şey aldığınız zaman artık onun beşte birinin muhakkak ki Allah'ın ve Resul'ün ve yakınlarının ve yetimlerin ve miskinlerin ve yolculukta olanların olduğunu biliniz. Ve Allah her-şeye kadirdir

623 Yılı Olayları

1- Hamza ibn Abd al-Muttalib'in Seferi, Tabari 7:10

Al-Waqidi:

Hicret'ten yaklaşık yedi ay sonra 623 yılının 9 Mart günü başlayan Ramadan ayında, Allah'ın Habercisi beyaz bir pankart gönderdi ve Hamza ibn Abd al-Muttalib'i otuz Göçmen ile birlikte görevlendirdi. Amaçları, Abu Jahl ibn Hisham'ın komuta ettiği Quraysh kervanını ele geçirmektir. Üç yüz kişinin bulunduğu kervana yaklaşan Hamza saldırıya geçmek üzereyken araya giren Majdi ibn Amr al-Juhani savaşı önledi ve Müslümanlar geri döndüler. Muhammad'ın pankartı Abu Marthad tarafından taşınıyordu.

Böylece Tanrı'nın inayetiyle planlanan ve gerçekleştirilen birinci soygun saldırısı başarıya ulaşamadı. Bu başarısızlıktan sonra Müslümanlar soygun girişimlerini sürdürdüler.

Ibn Ishaq 283

Hamza sahil yolunda ilerleyen Abu Jahl ile karşılaştığında önce onları İslam'a davet etti. Ancak asıl amaçları mal ve mülklerini gasp etmektir. Öfke yanıp sönerken Tanrı planlarını boşa çıkardı ve akli başında insanlar tarafından asla kabul edilemeyecek bu soygun girişimi gayesine ulaşamadı. Bu başarısızlıktan sonra Tanrı'nın Habercisi Mekkelilerin kervanlarını ele geçirmek için bazen kendisi de korsanların başında olmak üzere, birkaç başarısız sefer daha yaptı.

Hamza ibn abd al-Muttalib

2- Ubaydah ibn al-Harith'in Seferi, Tabari 7:10

Al-Waqidi'ye göre Tanrı'nın Elçisi Shawwal (Nisan) ayında Ubaydah ibn al-Harith ibn al-Muttalib ibn Abd Manaf'a beyaz bir pankart gönderdi ve Batn Rabigh'e doğru ilerlemesini emretti. Pankartı Mistah ibn Ut-hathah taşıyordu. Bir Ansari ve altmış Göçmen'den oluşan Müslüman birliği Al-Juhfah yakınlarındaki al-Marah'a kadar ilerledikten sonra Ahya denilen sulak yerde müşriklerin kervanı ile karşılaştı. Taraflar birbirlerine ok attıktan sonra ayrıldılar ve Müslümanlar ganimet elde edemedi geri döndüler. Bu çarpışmada Mekkelilerin komutanının kim olduğu konusunda görüş ayrılıkları vardır. Bazıları Abu Sufyan ibn Harb olduğunu ve bazılarının Mikraz ibn Hafs olduğunu söylüyorlar. Al-Waqidi'ye göre iki yüz Mekkeli'den oluşan kervanın komutanı Abu Sufyan ibn Harb'di.

3- Sad ibn Abi Waggas'ın Seferi, Tabari 7:11

Abu Bakr ibn Ismail ← Babası ← Amir ibn Sad ← Babası:

Tanrı'nın Elçisi, Haram Aylarından olan Dhu al-Qidah (Mayıs) ayında beyaz bir pankart gönderip Sad ibn Abi Waqqas'ı yeni bir sefer için görevlendirdi. Muhammad'in pankartını Al-Miqdad ibn Amr'a veren Sad, al-Kharrar'a doğru yola çıktı. Yirmi veya yirmi bir Göçmen ile gündüzleri gizlenip geceleri ilerleyen Sad beşinci günün sabahında al-Kharrar'a ulaştı. Ancak altmış kişilik kervan bir gün önce oraya gelmiş ve yoluna devam etmişti. Mekke kervanını yakalayamayan Sad, Muhammad'in daha ileri gitmesine izin vermediği gerekçesiyle geri döndü.

Bu seferlerde sadece al-Waqidi'nin yazdıklarına bağlı kalan Abu Jafar al-Tabari, Hicret'in ikinci yılından itibaren Ibn Ishaq'ın küçük farklar içeren hesabını da kullanmaya karar verdi.

Haram aylarında kabilelerin birbiriyle savaşması geleneklere aykırıydı. Ancak Allah ile işbirliği yapan Kutsal Peygamber ve soylu adamlarının bu kurala uymak gibi bir düşünceleri yoktu ve bir an önce Sezar'ın zenginliklerine sahip olmak için önlerine gelen bütün engelleri yıkıp Arap yarımadasını kan gölüne çevirdiler.

Abu Qays Olayı, Tabari 7:14

Al-Waqidi, Hicret'in ilk yılında Abd Qays bin ibn al-Aslat'ın Tanrı'nın Elçisi'ne geldiğini söyler. Muhammad onu İslam'a davet etti. O da "Bana anlattıkların mükemmel, işlerimi hallededip sana geri döneceğim!" dedi. Daha sonra Abd Allah ibn Ubayy ona gitti ve "Tanrı adına, Banu Khazraj'e karşı savaşmak ister misin?" dedi. Abd Qays "Bir yıldan önce Müslüman olamayacağım." dedi. Ancak 623 yılı Dhu al-Qidah (Mayıs) ayında öldü.

Al-Waqidi ve al-Tabari'nin bu sıradan öyküyü kitaplarına kaydetmiş olmalarının sebebini bilmiyoruz. Herhangi bir olay yok ve bahsi geçen kişi bir putperest. "En önemli İslam tarihçilerinin kitaplarında böyle bir öyküye yer vermelerinin sebebi ne olabilir?" diye düşündüm ve bir sonuca vardım:

Muhammad, Medine'ye göç ettiğinde bölgedeki bütün kabileler ile bir barış anlaşması imzaladı (Medine Anlaşması) ve herkese huzur içinde bir yaşam vadetti. Banu Khazraj kabilesi de Medine'de yaşayan ve ticaret ile uğraşan bir Yahudi kabilesiydi. Ancak "Waddan (al-Abwa) Devriyesi" olayında olduğu gibi, Muhammad anlaşma yaptığı kabilelere baskınlar düzenleyip yağmalamak için planlar yapıyordu ve Medine'ye gelişinden sekiz ay sonra harekete geçti. Al-Waqidi ve al-Tabari bir aksiyon içermeyen bu basit öyküyü, Abd Allah ibn Ubayy'ın Müslümanların saldırıya geçmesinden önce Abd Qays ile yaptığı görüşmeyi

kaydetmek için kaleme almış olmalılar. Şüphe yok ki Muhammad'ın geleceğe yönelik planlarını vurgulamak istiyorlar.

4- Waddan (al-Abwa) Devriyesi, Tabari 7:15

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Tabari 7:11

Tanrı'nın Elçisi 622 yılı Rabi al-Awwal ayının on üçünde (24 Eylül, Cuma) Medine'ye geldi. Rabi al-Thani, Jumada al-Awwal, Jumada al-Thani, Rajab, Shaban, Ramadan, Shawwal, Dhu al-Qidah, Dhu al-Hijjah ve Muharram aylarında Medine'de kalan Tanrı'nın Elçisi yaklaşık 12 ay sonra, 623 yılı Safar (Ağustos) ayında Waddan'a kadar ilerleyip Quraysh ve Banu Damrah ibn Bakr ibn Abd Manat ibn Kinanah kabileleri üzerine seferler düzenledi. Medine'ye geldiğinde dostluk anlaşması yaptığı Banu Damrah kabilesi şefi Makhshi ibn Amr'ın yerleşim alanı olan al-Abwa'ya kadar ilerleyen Tanrı'nın Elçisi daha sonra savaşmadan adamları ile birlikte Medine'ye geri döndü.

Kayıtlara göre Muhammad sefere çıktığında pankartı Hamza ibn Abd al-Muttalib tarafından taşınıyordu ve Sad ibn Ubadah ibn Dulaym Medine'nin komutasını üstlenmişti.

Seferler Hakkında Ayrıntılar, Tabari 7:12

Muhammad Medine'de beklerken Ubaydah ibn al-Harith ibn al-Muttalib'i altmış Göçmen ve bir Ansari ile birlikte bir Quraysh kervanını ele geçirmekle görevlendirdi. Ubaydah, süvarilerden oluşan müfrezesi ile Al-Marah Geçidi'nin hemen aşağısında kalan Hicaz'daki sulama yeri Ahya'ya kadar ilerledi. Orada İkrimah

ibn Abi Jahl'ın komuta ettiği büyük bir Quraysh grubuyla karşılaştı, aralarında bir savaş olmadı, ancak Sad ibn Abi Waqqas bir ok attı ve İslam tarihinde atılan bu ilk ok ile birini vurdu. Ardından iki grup birbirinden ayrıldı ve Müslümanlar geri çekildiler. Bu sırada Banu Zuhrah'ın müttefiki al-Migdad ibn Amr al-Bahrani ve Banu Nawfal ibn Abd Manaf'ın müttefiki Utbah ibn Ghazwan ibn Jabir Müslümanlara iltihak ettiler. Onlar inkar edenler ile uzlaşmaya çalışan Müslümanlardı.

Muhammad ibn Ishaq'a göre Tanrı'nın Habercisi tarafından baskın için görevlendirilen ilk kişi Ubaydah ibn al-Harith ibn al-Muttalib'di. Ibn Humayd, Salamah, Muhammad ibn Ishaq ve bazı İslam tarihçileri Ubaydah ibn al-Harith ibn al-Muttalib, al-Abwa baskınından dönerken Tanrı'nın Habercisi'nin Hamza ibn Abd al-Muttalib'i otuz Göçmen ile birlikte, aralarında tek bir Ansari dahi olmadan Juhaynah bölgesinde al-Is yakınındaki Sif al-Bahr'e gönderdiğini söylüyorlar. Hamza orada üç yüz Mekke atlısına kumanda eden Abu Jahl ibn Hisham'ın kervanı ile karşılaştı. Majdi ibn Amr al-Juhani'nin çabaları sonucu taraflar çarpışmadan ayrıldılar.

Bazıları baskın için ilk görevlendirilen kişinin Hamza olduğunu iddia ederler. Bunun sebebi, Hamza ve Ubaydah ibn al-Harith'in aynı zamanda görevlendirilmiş olmasıdır.

5- Buwat Devriyesi, Tabari 7:13

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Rabi al-Thani (Ekim) ayında bir Quraysh kervanını ele geçirmek için sefere çıkan Tanrı'nın Habercisi, Radwa bölgesindeki Buwat'a kadar gitti ve savaşmadan geri döndü.

Tabari 7:15

Al-Waqidi'ye göre iki yüz yoldaşının başında bir keşif gezisine çıkan Muhammad'ın gayesi Umayyah ibn Khalaf tarafından yönlendirilen Quraysh kervanını ele geçirmektir. Yüz kişi tarafından korunan kervanda 2.500 deve vardı. Muhammad'ın pankartı Sad ibn Abi Waqqas tarafından taşınıyordu ve Medine'nin komutası Sad ibn Mu'idh'e bırakılmıştı. Muhammad, kervana yetişemedi ve Medine'ye geri döndü.

6- Dhu Al-Ushairah Devriyesi, Tabari 7:13

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Rabi al-thani ayının geri kalan bölümünde ve Jumada al-awwal (Kasım) ayının başında Medine'de kalan Muhammad, daha sonra Quraysh kervanlarını araştırmak için tekrar sefere çıktı. Medine yakınlarındaki Banu Dinar ibn al-Najjar dağ yolunu takip ederek al-Khabar çölüne doğru ilerledi, Batha ibn Azhar'da, daha sonra kendisi için bir cami inşa edilen yerde, bir Dhat al-Saq ağacı altında dua etti. Kendisi için hazırlanan yemeği yedi. Tenceresinin taşların üzerine yerleştirilip altında ateş yakılan yer bugün dahi biliniyor. Al-Mushayrib'den getirilen suyu içti. Sonra al-Khalaiq solunda kalmak üzere bugün Shubat Abd Allah denilen yere kadar ilerledi. Bu noktadan sonra sola kıvrıldı ve al-Dabdah'ın bitişiğinde, Yalyal'da kamp kurdu. Burada al-Dabdah'taki bir evden getirilen suyu içti. Sonra Malal ovasına doğru yöneldi, Sukhayrat al-Yamam'a giden yoldan Batn Yanbu'da Dhu al-Ushairah'a kadar ilerleyip Kasım ayının geri kalan bölümünde ve Jumada al-Thani (Aralık) ayının başında orada kaldı. Bu süre zarfında, Banu Mudlij kabilesi ve onların Banu Damrah'tan olan müttelikleri ile dostluk antlaşması yaptı. Ardından hiç savaşmadan Medine'ye döndü. Muhammad bu sefer sırasında Ali ibn Abi Talib'e bazı öğütler vermeyi de ihmal etmedi.

Tabari 7:16

Göçmenlerin başında yola çıkan Muhammad'ın gayesi Suriye'ye giden bir Quraysh kervanını ele geçirmektir. Muhammad'ın pankartı Hamza ibn Abd al-Muttalib tarafından taşınıyordu ve Medine'nin komutası Abu Salamah ibn Abd al-Asad'a bırakılmıştı.

7- Birinci Badr (Safawan) Seferi, Tabari 7:14

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Muhammad seferdeyken Kurz ibn Jabir al-Fihri, Medine sürülerini yağmalamıştı. Dhu al-Ushairah'tan dönen Tanrı'nın Habercisi Medine'de on günden az kaldıktan sonra onun peşinden Safawan vadisine doğru hareket etti. Ancak Kurz ibn Jabir al-Fihri kaçmayı başardı. Bu Muhammad'ın Badr'e yaptığı ilk seferdi. Jumada al-Thani ayında geri dönen Tanrı'nın Habercisi 624 yılının Rajab (Ocak) ve Shaban (Şubat) aylarında Medine'de kaldı.

Tabari 7:16

Bu seferde Muhammad'ın pankartı Ali ibn Abi Talib tarafından taşındı ve Medine'nin komutası Zayd ibn Harithah'a bırakılmıştı.

8- Nakhla Baskını, Ibn Ishaq 286

Ibn Ishaq ← al-Zuhri ve Yazid ibn Ruman:

Hisham ibn Urwah ibn al-Zubayr'ın öyküsü

Tanrı'nın Habercisi Jumada al-Thani (Aralık) ayı sonuna doğru kuzeni Abd Allah ibn Jahsh al-Asadi'yi sekiz Muhacir ve altı deve ile bir operasyon için görevlendirdi. Ukasha ibn al-Mihsan, Ammar ibn Yasir, Abu Hudhayfah ibn Utbah ibn Rabiah, Sad ibn Abi Waqqas, Suhayl ibn Bayda, Amir ibn Fuhayrah, müttetik Banu Nawfal kabilesinden Utbah ibn Ghazwan al-Sulami ve müttetik Umar ibn al-Khattab kabilesinden Wagid ibn Abd Allah al-Yarbu ile birlikte yola çıkan Abd Allah ibn Jahsh'a bir mektup veren Muhammad, Batn Malal'a geldikten sonra açıp okumasını emretti. Mekke'ye doğru iki gün ilerledikten sonra Batn Malal'da mektubu açan Ibn Jahsh, Mekke-Taif arasında Nakhla'ya gidip bir kervanı ele geçirmek ile görevlendirildiğini öğrendi, durumu adamlarına bildirdi ve herkesin onayını aldıktan sonra belirlenen hedefe doğru harekete geçti. Al-Fur'un yukarısında Buhran denilen bir maden ocağına geldiklerine Sad ibn Abi Waggas ve Utbah ibn Ghazwan, birlikte sürdürdükleri deveyi kaybettiler ve aramak için geride kaldılar. Ancak Abd Allah ibn Jahsh kalan adamlarıyla Nakhla'ya kadar devam etti. Bu sırada kuru üzüm, deri ve çeşitli mallar taşıyan Quraysh kervanı yanlarından geçti.

Ukasha ibn al-Mihsan yolculuklarının gerçek amacını gizlemek ve Mekke'ye Umre (Kaba ziyareti) için gittikleri izlenimi vermek gayesiyle başını traş ettirmişti. Kervanda bulunan Amr ibn al-Hadrami, Makhzum klanından Uthman ibn Abd Allah ibn al-Mughirah ve kardeşi Nawfal ibn Abd Allah ibn al-Mughirah ile Hisham ibn al-Mughirah'ın mevlası olan al-Hakam ibn Kaysan çok yakınlarında Müslümanları görünce korktular. Ancak Ukasha'nın traşlı başını görünce savaşın yasak olduğu Rajab (Ocak) ayı içinde olmanın da güvencesiyle rahatlayıp kamp kurdular.

Savaşın yasak olduğu Haram aylarından birinde olmalarına rağmen bu zengin kervanı kaçırmak istemeyen Müslümanlar aralarında tartıştılar. İçlerinden biri "Bu gece onlardan uzak durursak, Haram'a (Mekke'nin kutsal tapınağı Kaba) güvenli bir şekilde ulaşacaklar. Onları öldürürsek kutsal ayda ölmüş olacaklar" dedi. Daha önce yapılan altı kervan baskınının başarısız olduğunu hatırlatan Abd Allah ibn Jahsh Mekkelilere saldırmak taraftarıydı. Sonuda bu teklif kabul edildi ve kısa süren çarpışmada Waqid ibn Abd Allah, Amr ibn al-Hadrami'yi ok ile vurarak öldürdü. Uthman ibn Abd Allah ve al-Hakam ibn Kaysan teslim oldular, Nawfal ibn Abd Allah kaçmayı başardı.

Rajab ayında yapılan kervan baskını ve bir kişinin öldürülmesi Mekkeliler ve Müslümanlar arasında tepkiyle karşılanmıştı. Abd Allah ibn Jahsh ve arkadaşları, kervanı ve iki tutsağı Medine'ye getirdiklerinde Tanrı'nın Elçisi "Ben Rajab ayında savaşmak için talimat vermedim!" diyerek onları azarladı; ganimetlerden pay almayı reddetti ve esirlerin tutuklanmasını emretti.

Enfal Suresi, 1. Ayet

Sana ganimetlere dair soru soranlara de ki "Ganimetler, Allah'ın ve Resulüniündür." İnanıyorsanız Allah'tan sakının, aranızdaki münasebetleri düzeltin, Allah'a ve Peygamberine itaat edin.

Tabari 7:18

Sad ibn Abi Waggas ve Utbah ibn Ghazwan'ın dönüşünü bekleyen Muhammad, daha sonra Mekkeliler'in fide vererek arkadaşlarını kurtarma isteğini kabul etti.

Ibn Ishak 288

Müşrikler Muhammad'ın Tanrı'ya itaatsizlik ettiğini ve Müslümanların Haram aylarda bir arkadaşlarını öldürerek suç işlediğini söylerken Abd Allah ibn Jahsh ve adamları "Biz onu Jumada al-Thani ayının son günü

öldürdük ve Rajab ayında kılıçlarımızı kullanmadık!” karşılığını verdiler. Bu tartışmalar sürerken inen ayetler Müslümanları rahatlattı ve ganimetlerin beşte birini kendine ayıran Muhammad kalan kısmını kendi rızasıyla adamlarına paylaştırdı.

Tevbe Suresi, 36. Ayet

Gökleri ve yeri yarattığı gün verdiği kesin hükme göre Allah katında ayların sayısı on ikidir ve bunlardan dördü Haram aylardır. Artık o aylar içinde kendinize zulmetmeyin, doğru olan budur. Müşriklerin sizinle savaştığı gibi siz de onlarla topyekün savaşın. Şunu bilin ki, Allah kötülüklerden sakınanlar ile beraberdir

Muhammad Suresi, 20. Ayet

İman etmiş olanlar “Keşke cihad hakkında bir sure indirilmiş olsaydı!” derler. Ancak hükmü açık bir sure indirilir ve savaştan söz edilirse, kalplerinde hastalık olanların ölüm baygınlığı geçiren kimseler gibi baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur.

Bakara Suresi, 217. Ayet

Sana, Haram ayda savaşmayı soruyorlar. De ki “O ayda savaş büyük bir günahdır. Allah’ın yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram’ın ziyaretine engel olmak ve halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük günahdır. Zulüm ve baskı ise adam öldürmekten daha kötüdür. Onlar, güçleri yetse sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden döner de kafir olarak ölürse, bu kişilerin bütün yapıp ettikleri dünyada da, ahirette de boşa gitmiş olur.

Muhammad, Allah'ın ganimetlere ihtiyacı olduğu gerekçesiyle ve Bakara Suresi 217. Ayeti'ne dayanarak soygunların devamına karar verdi. Allah da bu yolda kendisine hizmet edenlere Cennet'in kapısını açmayı ihmal etmedi.

Bakara Suresi, 218. Ayet

Şüphesiz Cehennemlikler ve orada sürekli kalacaklar. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler; şüphesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

Tevbe Suresi, 111. Ayet

Muhakkak ki; Allah kendisi için savaşan, böylece öldüren ve öldürülen müminlerden onlara verilecek Cennet karşılığında, canlarını ve mallarını satın almıştır. Bu Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da, Allah'ın hak sahiplerine olan vaadidir. Allah'tan daha çok ahbine vefa eden kimdir? O'nunla yaptığınız alışveriş ile sevinin! İşte bu, gerçekten büyük bir kazançtır.

Sahih al-Buhari 52:46 - Allah'ın Habercisi "Allah'ın mücahidi sürekli olarak oruç tutan ve dua eden bir kişidir. Allah, mücahidi taltif edecektir. Cennet'e gönderecek veya evine ödülleri ve savaş ganimetleri ile güvenle geri getirecektir." dedi.

Sahih al-Bukhari 8:387 - Anas bin Malik'ten rivayetle: Allah'ın Habercisi "Allah'tan başka tapılacak Tanrı yoktur demelerine kadar onlarla savaşacağım. Allah'ı tanıyıp, sonra Kible'ye dönüp bizim gibi dua edinceye kadar kanları ve mülkleri bize helaldir." dedi. O zaman Maimun ibn Siyah "Ey Abu Hamza, bir insanın yaşamını ve mülkünü kutsal yapan şey nedir" diye sordu. Ona "Allah'ın izin vermediği kimse ibadet hakkına sahip değildir. Dua ederken Kible'ye döneriz, kesilen bir hayvanı yer gibi dua ederiz ve böylece diğer Müslümanlar ile aynı hak ve yükümlülüklerimize sahip oluruz." cevabını verdi.

Nakhla Baskını'nın Ayrıntıları

Ibn İshak ve al-Tabari, Nakhla öncesinde yedi başarısız sefer yapıldığını söylüyorlar. Muhammad, bu başarısızlıklar sebebiyle, planlarının Mekkelilere iletildiğine karar verdi ve farklı bir strateji uygulamaya karar verdi. Hedef açıklanmayacak ve kimse nereye saldırılacağını öğrenemeyecekti.

İslam öncesinde, Arap kabileleri Rajab, Dhu al-Qidah, Dhu al-Hijjah ve Muharram aylarında Mekke'ye gelip Kaaba'de putlara taparlardı. Haram ayları denilen bu dört ayda savaşmak geleneklere aykırıydı. Muhammad ve takipçilerinin Mekke'den ayrılması Mekkelileri bir çok bakımdan mutlu etmişti ve Hicret'ten sonra 625 yılının 16 Mart'ta başlayan Shawwal ayında yapılan Uhud Savaşı'na kadar Müslümanlar üzerine bir saldırıda bulunmadılar.

Asil geleneğin kırılması sadece putperestler tarafından değil, Müslümanlar tarafından da büyük bir tepkiyle karşılandı ve büyük bir hayal kırıklığı yarattı. Soygun ve adam öldürmenin dini esaslara aykırı olduğunu düşünenler oldu. Buna karşılık Allah, gönderdiği Enfal Suresi 1. Ayet ile ganimetlerin kendisine ve peygamberine ait olduğunu bildirdi ve Bakara Suresi 217. Ayet ile soygun ve adam öldürmeye onay verdi. Ayrıca Peygamber'in kendi yolunda ilerlediğini hatırlatıp, dinini terk etmeye hazırlanan Müslümanları tehdit etti.

624 Yılı Olayları

9- Badr Savaşı, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Harun ibn al-Mughirah ← Anbasah ← Abu Ishaq ← Abd al-Rahman ibn al-Aswad
← Babası ← Ibn Masud:

Abu Sufyan ibn Harb yönetimindeki çeşitli mallar yüklü büyük bir Quraysh kervanının Makhramah ibn Nawfal ibn Uhayb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah ve Amr ibn al-As ibn Wail ibn Hisham ibn Suayd ibn Salim dahil yetmiş (Ibn Ishaq'a göre otuz ya da kırk) süvari ile Suriye'den yola çıktığını haber alan Tanrı'nın Habercisi takipçilerini topladı ve şöyle konuştu:

Mal ve para yüklü büyük bir Mekke kervanı Abu Sufyan ve adamları dışında koruması olmadan Suriye'den gelmektedir. Sizin hiçbir şeyiniz yok buna karşılık onlar büyük bir servete sahipler. Saldırıp bu kervanı ganimet olarak ele geçirmeniz Tanrı tarafından bir ibadet olarak karşılanacaktır!

Muhammad'ın kervana baskın yapmayı planladığını haber alan Abu Sufyan, Badr kuyularında bir pusu kurulmasından korkarak sahil yoluna saptı ve Damdam ibn Al-Ghifari'yi yardım istemek için Mekke'ye gönderdi. Durumu öğrenen Quraysh, Banu Kab ibn Luayy'ın bütün klanlarından destek alarak Abu Sufyan'a yardım etmek için hızla yola çıktı.

Mekke Kervanı

Abu Sufyan'ın Kervanı

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Tanrı'nın Habercisi, Abu Sufyan'ın Suriye'den geldiğini haber alınca, Ansar ve Göçmen Müslümanları toplayıp "Bu Quraysh'in servetini taşıyan bir kervandır; ona saldırın; Tanrı size zafer ve ganimet bahşedecektir." dedi. Kimi istekli kimi isteksiz olan ve kararsız kalan halk, sonra Tanrı'nın Elçisi'nin ganimet istemediği varsayımıyla bu teklifi olumlu karşıladı. Bu sırada Hicaz'a varan Abu Sufyan karşılaştığı binicileri sorgulamaya başlamıştı. Muhammad'ın takipçilerini kendisiyle savaşmak için bir araya topladığını öğrenince sahil yoluna yöneldi, nöbetçilerin sayısını artırdı ve Damdam ibn Amr al-Ghifari'yi yardım istemek için Mekke'ye gönderdi.

Atikah'ın Rüyası ve Yardım Gücü

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Ibn Abbas'ın mevlası Ikrimah ← Ibn Abbas ve Yazid ibn Ruman:

Hisham ibn Urwah ibn al-Zubayr'ın öyküsü:

Damdam Mekke'ye gelmeden üç gün önce Atikah bint Abd al-Muttalib onu korkutan bir rüya gördüğünü kardeşi al-Abbas ibn Abd'a anlattı. Atikah sözlerine "Abd, bu rüya beni dehşete düşürdü, halkına acıyı ve kötülüğü gösterebileceğinden korkuyorum, bu yüzden sana söyleyeceğim şeyi kendine sakla" diye başladı ve şöyle devam etti:

Devesinin üstünde gelen bir binici gördüm, vadide durdu ve yüksek sesle "İhanet eden insanların üç günü kaldı, onların ölümünü hızlandıracam!" diye bağırdı. Onun etrafında dolaşan insanlar vardı ve onlar ile birlikte camiye gittim. Onlar çevresinde dönerken devesi ile birlikte Kaaba'nın üzerine çıktı ve oradan daha önce olduğu gibi "İhanet eden insanların üç günü kaldı, onların ölümünü hızlandıracam!" diye üç kez bağırdı. Sonra devesi sırtında Abu Qubays Dağı'nın zirvesine kondu ve yine aynı şeyi söyledi. Ardından eline bir kaya alıp dağdan aşağıya doğru yola gönderdi. Kaya aşağı inerken bir çok parçaya ayrıldı ve her parça Mekke'deki evlerin üstüne gitti!

Kardeşine "Bu gerçekten bir rüya, kendine sakla ve bunu kimseye bahsetme." diyen al-Abbas dışarı çıktı ve al-Walid ibn Utbah ibn Rabiah ile görüştü. Arkadaşına rüyadan bahsetti ve kendine saklamasını istedi. Ancak al-Walid babası Utbah'a söyleyince öykü halka açıklandı ve bütün Quraysh bu konuyu konuşur oldu. Al-Abbas bir sabah Kabe ziyaretine gittiğinde bir grubun Akitah'ın rüyasını tartıştığını gördü. Rüyayı anlatan Abu Jahl ibn Hisham onu görünce yanına çağırdı ve "Abd al-Muttalib'in oğlu bu peygamber sana geldi mi?" diye sordu. Al-Abbas'tan "Ne hakkında konuşuyorsun?" yanıtını alan Abu Jahl şöyle devam etti:

Atikah'ın gördüğü rüyadan bahsediyorum Abd al-Muttalib'in oğlu, adamlarınız ve kadınlarınız da peygamber olduklarını iddia ediyorlar mı? Atikah rüyasının üç gün sonra gerçekleşeceğini iddia ediyor ve öyle olursa diyecek bir şeyimiz olamaz. Bil ki üç gün sonra bir şey olmazsa ailenizin Araplar arasında en büyük yalancı olduğunu yazılı olarak ilan ederiz!

Tabari 7:26, Ibn Ishaq 289

Badr'de Savaşan Müslüman Kuvveti

Tanrı'nın Habercisi, 3 Ramadan (28 Şubat) Salı günü 310 kişi ile Medine'den yola çıktı. Nehri geçenlerin sayısının 300 ile 350 arasında olduğuna dair değişik kayıtlar vardır. Kafilde 70 Göçmen ve 236 Ansari erkeği vardı. Muhammad'ın bayrağı Ali ibn Abi Talib, Ansari bayrağı Sad ibn Ubadah tarafından taşınıyordu.

Muhammad onlara “Siz Goliath ile karşılaşan Saul halkıyla aynı sayıdasınız.” dedi.

Müslümanların Badr’a Gelişi

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Muhammad ibn Yahya ibn Hibban’ın öyküsü:

Tanrı’nın Habercisi birkaç gün yürüdüktan sonra Banu Mazin ibn al-Najjar klanından **Qays ibn Abi Sasaah**’ı artçı olarak bıraktı, kendisi öne çıktı ve ilerlemeye devam etti. Al-Safra yakınlarına gelince mütefik Banu Saidah klanından **Basbas ibn Amr** ve müttefik Banu al-Najjar klanından **Adi ibn Abi al-Zaghba**’yı (Ansar’dan iki kişi) **Abu Sufyan ibn Harb**’ın kervanı hakkında bilgi edinmek için gönderdi.

7:26 - Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Harun ibn al-Mughirah ← Anbasah ← Abu Ishaq ← Abd al-Rahman ibn al-Aswad ← Babası ← Ibn Masud:

Abu Sufyan ibn Harb yönetimindeki çeşitli mallar yüklü büyük bir Quraysh kervanının Makhramah ibn Nawfal ibn Uhayb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah ve Amr ibn al-As ibn Wail ibn Hisham ibn Suayd ibn Salim dahil yetmiş (Ibn Ishaq’a göre otuz ya da kırk) süvari ile Suriye’den yola çıktığını haber alan Tanrı’nın Habercisi takipçilerini topladı ve şöyle konuştu:

Mal ve para yüklü büyük bir Mekke kervanı Abu Sufyan ve adamları dışında koruması olmadan Suriye’den gelmektedir. Sizin hiçbir şeyiniz yok buna karşılık onlar büyük bir servete sahipler. Saldırıp bu kervanı ganimet olarak ele geçirmeniz Tanrı tarafından bir ibadet olarak karşılanacaktır!

Muhammad'ın kervana baskın yapmayı planladığını haber alan Abu Sufyan, Badr kuyularında bir pusu kurulmasından korkarak sahil yoluna saptı ve Damdam ibn Al-Ghifari'yi yardım istemek için Mekke'ye gönderdi. Durumu öğrenen Quraysh, Banu Kab ibn Luayy'ın bütün klanlarından destek alarak Abu Sufyan'a yardım etmek için hızla yola çıktı.

Abi al-Zaghba'yı (Ansar'dan iki kişi) Abu Sufyan ibn Harb'ın kervanı hakkında bilgi edinmek için gönderdi.

Önden giderek Badr'da su kuyularının yanındaki bir tepenin eteğinde duran Basbas ibn Amr ve Adi ibn Abi al-Zaghba torbalarını su ile doldurdukları sırada suyun içindeki Majdi ibn Amr al-Juhani ve yanındaki iki köle kızın konuşmalarına şahit oldular. Kızlardan biri diğerine "Abu Sufyan'ın kervanı yarın gelecek, ben de onlar için çalışacak ve sana olan borcumu ödeyeceğim." diyordu. Majdi "Doğru!" diyerek araya girdi ve konuşmayı sonlandırdı. Bu sözleri duyan Basbas ve Adi derhal develerine binerek Tanrı'nın Habercisi'ne gittiler duyduklarını aktardılar. Onların ardından Mekke kervanı kuyulara yaklaştı ve öne çıkan Abu Sufyan kuyulara kadar geldi. Suda keyf yapan Majdi ibn Amr al-Juhani'yi gören Abu Sufyan onun yanına geldi ve "Amr, kimseyi fark ettin mi?" diye sordu. Majdi "Kimseyi görmedim, ancak tepenin yanında develerini durduran iki kişi torbalarını su ile doldurup uzaklaştılar." dedi. Sonra Abu Sufyan ile birlikte o tepenin eteğine kadar gittiler. Develerin pisliğini inceleyen ve "Bu Yathrib'in deve yemidir!" diyen Abu Sufyan, derhal yoldaşlarının yanına geri döndü, karayolundan ayrıldı, sahil yoluna saparak Badr'i geride bıraktı ve hızla Mekke'ye doğru ilerledi.

Kafile iki dağ arasındaki bir köy olan al-Safra'ya vardığında Muhammad "Bu dağların ismi ne ve burada kimler yaşıyor?" diye sordu. Adamları "Birinin adı Muslih ötekinin adı da Mukhri; halkı Banu Ghifar kabilesinin Banu al-Nar ve Banu Huraq klanından!" cevabını verdiler. Dağların ve köyde yaşayanların adlarını kötü bir nişan olarak gören Tanrı'nın Habercisi, al-Safra'yı solda bırakarak sağdaki Dhafirana vadisine doğru yoluna devam etti. Bu sırada Quraysh halkının kervanı korumak için yola çıktığı haberi de kendisine ulaştı.

Tabari 7:26, Ibn Ishaq 289

Takipçilerini toplayan Muhammad, Quraysh'in kervana yardımcı olmak için yola çıktığını bildirdi ve düşüncelerini sordu. Önce Abu Bakr, sonra Umar ibn al-Khattab sefere devam etmek için görüş bildirdiler. Sonra al-Migdad ibn Amr ayağa kalktı konuştu:

Ey Tanrı'nın Elçisi, sana buyurulduğu gibi devam et, Tanrı senin yanında olduğunu göre bizim söyleyecek şeyimiz olamaz! İsrailoğullarının Musa'ya söylediği gibi "Sen ve Rab'in savaşın, biz burada oturacağız!" demeyeceğiz. Sen ve Rab'in savaşın, biz de seni gerçek ile tanıştıranın yanında olacağız! Şayet bizi Bark al-Ghimad'a (Abyssinia'da bir şehir) gönderirsen, sana ulaşana kadar savaşımaya devam ederiz!

Tanrı'nın Habercisi "İyi konuştun!" diye karşılık verdi ve onu kutsadı.

Muhammad takipçilerine özellikle Ansar'a "Bana inanın!" dedi. Kuvvetlerinin büyük kısmını Ansar oluşturuyordu ve al-Agabah'ta kendisine bağlılık yemini ettikleri zaman "Ey Tanrı'nın Elçisi, sizi ikamet ettiğimiz yere gelene kadar korumaktan muaf tutulduk, fakat bize ulaştığınızda çocuklarımız ve kadınlarımız gibi korumamız altında olacaksınız!" demişlerdi. Muhammad, onlar düşmanlarımıza karşı Medine dışında beni korumak zorunda olmadıklarını düşünebilirler korkusunu taşıyordu. Onları kendi toprakları dışına çıkarmaya mecbur edemeyeceğini ileri sürerek, kendisine karşı çıkabilirlerdi.

Muhammad'ın güvence istemesi üzerine Sad ibn Muadh "Sen bize Tanrı'nın Elçisi olduğunu söylemiştin, biz de sana inandık ve doğru söylediğini kabul ettik. Sana verdiğimiz sözü tutacağız!" dedi. Muhammad, memnuniyetle "O halde Tanrı'nın nimetiyle sevin ve sevinin. Tanrı bana iki karşıt partiden birini vadetti, şimdi ben düşmanın yenildiğini görüyorum ve bize doğruyu gösteren adına ilerlemenizi istiyorum!" diye son sözü söyledi.

Tanrı'nın Habercisi Dhafirân'dan yola çıktı, al-Asafir denilen dağ geçitlerinden geçerek al-Dabbah adlı bir köye indi, al-Hannan'dan (dağ gibi büyük bir kumul) sağa saptı ve Badr yakınlarına gelip kamp kurdu. Çevreyi gözden geçirmek için bir adamıyla birlikte kamptan ayrılan Muhammad yolda bir Arap şeyhine rastladı ve ona "Quraysh, Muhammad ve onun takipçileri hakkında bir şey duydun mu?" diye sordu.

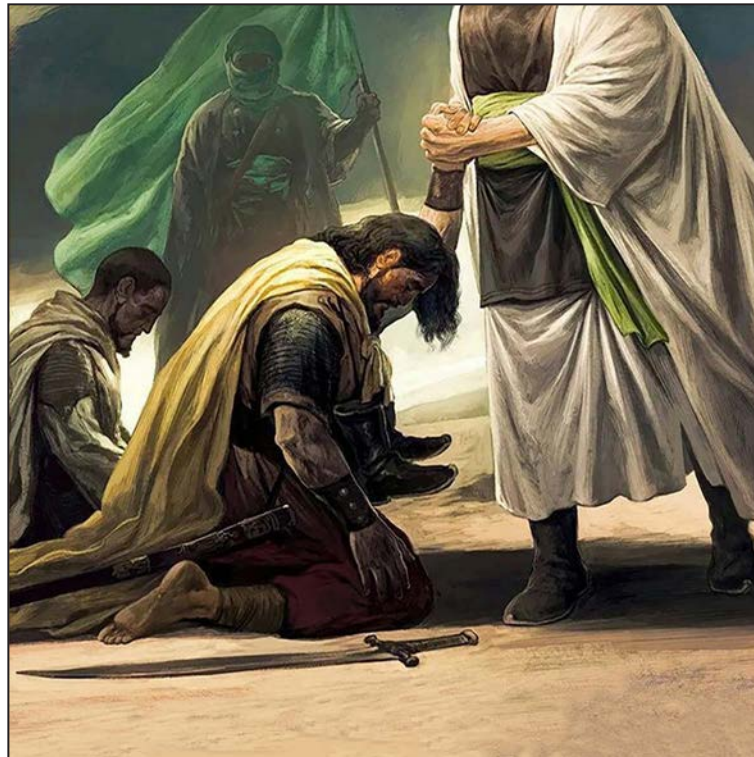
Şeyh "Bana hangi tarafta olduğunuzu söyleyene kadar söyleyemem."

Muhammad "Bizi bilgilendirirsen sana cevap vereceğim."

Şeyh "Birisini bana Muhammad'ın ve adamlarının bir randevu için Medine'den ayrıldıklarını söyledi. Şayet bu doğruysa şu anda orada olmalı. Peki siz hangi taraftansınız?"

"Biz sudan geldik!" cevabını veren Muhammad yanından ayrılırken, Şeyh arkasından "Sudan mı, Irak suyundan mı?" diye seslendi.

Tanrı'nın Habercisi kampa döndükten sonra Ali ibn Abi Talib, al-Zubayr ibn al-Awwam ve Sad ibn Abi Waggas'ı yanlarında bir kaç kişiyle birlikte keşif yapmaları için Badr kuyularına gönderdi. Quraysh kervanını Badr kuyularında ele geçirmeyi planlayan Müslümanlar Mekke ordusunun yöreye geldiğini bilmiyorlardı. Badr kuyularına gelen sahabeler koyun postundan yapılmış torbalarını su ile dolduran Quraysh'ın su taşıyıcılarını görünce çok şaşırıldılar. İçlerinden bazıları kaçmasına rağmen, Banu al-Hajjaj'ın kölesi Aslam ve Banu al-As ibn Said'in kölesi Arid Abu Yasar'ı yakalayıp Muhammad'ın karşısına çıkarttılar.

Tanrı'nın Habercisi namaz kıldığı için, takipçileri köleleri sorguya çektiler. Köleler "Bizi su almaya gönderen Quraysh ordusunun su taşıyıcılarıyız" dediler. Kölelerin Abu Sufyan'ın kervanından geldiğini sanan sahabeler onları döverek sorgulamaya devam ettiler. Çaresiz kalan ve eziyet çeken köleler sonunda "Evet biz Abu Sufyan'ın köleleriyiz!" diyerek kurtuldular. Bu sırada namazını bitiren Muhahmad, arkadaşlarını selamladı ve "Köleler gerçeği söylüyorlar onlar Quraysh'in adamları dedi. Sahabeler "Quraysh nerede?" diye sordular. Muhammad "Onlar uzaktaki bankta gördüğünüz kumulun (al-Aqançal) arkasındalar." diye yanıtladı ve kölelere dönerek sordu "kaç kişiler?"

Köleler "Bilmiyoruz!"

Muhammad "Her gün kaç deve öldürüyorsunuz?"

Köleler "Dokuz ya da on."

Muhammad "Dokuz yüz ile bin kişi arasında olmalılar! Onlarla birlikte olan Quraysh asilleri kimler?"

Köleler "Utbah ibn Rabiah, Shaybah ibn Rabiah, Abu al-Bakhtari ibn Hisham, Hakim ibn Hizam, Nawfal ibn Khuwaylid, al-Harith ibn Amir ibn Nawfal, Tuaymah ibn Adi ibn Nawfal, al-Nadr ibn al-Harith ibn Kaladah, Zamah ibn al-Aswad, Abu Jahl ibn Hisham, Umayyah ibn Khalaf, Nubayh ibn al-Hajjaj, Munabbih ibn al-Hajjaj, Suhayl ibn Amr ve Amr ibn Abd Wudd.

Takipçilerine dönen Muhammad "Mekke size en değerli olan canını ve kanını gönderdi" dedi ve köleleri sorgulamaya son verdi.

Tabari 7:26, Ibn Ishaq 289

Quraysh'in Gelişi

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Bu arada Quraysh ilerliyordu. El-Juhfah'da durduklarında Juhaym ibn al-Salt ibn Makhramah ibn al-Muttalib ibn Abd Manaf bir rüya gördü ve yoldaşlarına şöyle anlattı:

Uyku ve uyanıklık arasında kalmıştım, rüyamda ata binen bir adam gördüm yanında bir de deve vardı. Sonra Utbah ibn Rabiah, Shaybah ibn Rabiah, Abu al-Hakam ibn Hisham, Umayyah ibn Khalaf'ın öldürüldüğünü gördüm. Onlara birlikte Quraysh'in bir çok asil evladı da can verdi. Sonra o atının devenin karnını yarışına şahit oldum. Göğsünü parçaladığı deveyi kampa gönderdi. O kampta kan ile bezenmemiş bir çadır bile yoktu.

Juhaym'in rüyasından haberdar olan Abu Jahl "Bu da al-Muttalib'in klanından bir başka peygamber. Yarın savaşsaksak kimin öldüğünü göreceksin!" diye söylendi.

Abu Sufyan kervanın güvenliğini sağladığını görünce "Siz sadece kervanı ve mülkünüzü korumak için geliniz. Tanrı onların güvenliğini sağladı." diyerek adamlarından bir kısmını Mekke'ye geri göndermek istedi. Ancak, Abu Jahl ibn Hisham "Tanrı adına Arap festivallerinden birinin yaşandığı Badr'a varana kadar geri dönmeyeceğiz! Her yıl orada develerin kesildiği, yemek yediğimiz, şarap içtiğimiz, şarkıcı kızların performanslarını gösterdiği bir pazarda üç gün geçirdik. Araplar yaptıklarımızı duymalı ve bizi huşu içinde tutmaya devam etmeliler." diye bu fikre karşı çıktı.

Banu Zuhrah klanının müttefiki olan, Al-Juhfah halkından al-Akhnas ibn Shariq ibn Amr ibn Wahb al-Thagafi "Tanrı, Banu Zuhrah'ın mülkiyetini ve onun adamı Makhramah ibn Nawfal'ı kurtardı. Siz sadece onu

ve mülkünü savunmak için geldiniz, bu yüzden korkaklık suçlamalarını omuzlayalım ve Mekke'ye geri dönelim. Çünkü mülkiyet savunması dışında bir alana girmemize gerek yoktur?" dedi ve Abu Jahl'ın sözlerinin dikkate alınmamasını istedi. Böylece geri dönmeyi kabul ettiler ve Banu Zuhrah klanından kimse savaşta yer almadı, çünkü onun sözleri adamları arasında bir yasa olarak kabul ediliyordu.

İçlerinden bir kaç kişiyi geride bırakan Quraysh klanı ve Banu Adi ibn Kab klanı dışında kimse Badr'a gitmedi. Banu Zuhrah ve al-Akhnas ibn Shariq klanlarından olup ta Abu Sufyan ile birlikte Suriye'den gelenler de yolda kervandan ayrılıp geri döndüler.

Talib ibn Abi Talib, Quraysh ile birlikte yola çıkmıştı fakat bazıları "Banu Hashim bizimle gelmene rağmen Muhammad'in sempatzanı olduğunu biliyoruz!" deyince Mekke'ye geri döndü.

Uğurlama. Albert Robida

Hisham ibn al-Kalbi:

Talib ibn Abi Talib müşriklerle birlikte Badr için yola çıktı. Tutsak alınanlardan değildi, ölümlerden değildi, ailesi için dönmedi, isteğine karşı geri gönderildi. O bir şairdi ve dedi ki:

Tanrım, şayet Talib bu kirli seferlerden birinde yer alırsa
Yağmalanmasına izin ver. Yağmacı değil, fetheden değil, fethedilen olsun.

Abu Talib ibn Abdul Muttalib ve Fatimah bint Asad'ın büyük oğlu, Ali ibn Abi Talib'in ağabeyi ve birlikte büyüdüğü Muhammad'ın birinci derece kuzeni olan Talib ibn Abi Talib Mekke'ye asla dönemedi ve bir daha onu gören olmadı.

Al-Aqanqal'ın arkasındaki vadi boyunca ilerleyen Quraysh, Badr kuyularının bulunduğu Yalyal vadisine girdi ve bir kumulun arkasında durdu. Tanrı tarafından gelen yağmur vadi yatağını yumuşatmış ve kafilenin önünün kesmişti. Ancak kuzeyden gelen Muhammad ve arkadaşları yağmurdan etkilenmeden Yalyal'ın Medine'ye yakın kıyısında bulunan ilk Badr kuyusuna vardılar.

Kyununun yanında konakladıkları zaman Muhammad'ın yanına gelen al-Hubab ibn al-Mundhir ibn al-Jamuh "Ey Tanrı'nın Elçisi sizin buraya yerleşmenizi Tanrı mı istedi yoksa bu sizin kararınız mı?" diye sordu.

Muhammad "Kesinlikle hayır, bu bir taktik ve strateji meselesi."

Al-Hubab "Ey Tanrı'nın Elçisi, burası sizin için uygun bir yer değil! Adamlarınız ile düşmana en yakın kuyuya gidin. Orada kamp kurun, bir sarnıç inşa ederek suyla doldurun ve diğer kuyuları imha edin. O zaman düşmanla savaşa geçeceğiz ve onların erişemeyecekleri suyu içeceğiz."

Muhammad "Çok iyi bir tavsiyede bulundun."

Bu konuşmanın ardından en uzaktaki kuyuya bir keşif kolu gönderen Muhammad, daha sonra oraya kadar ilerledi, bir sarnıç inşa ederek içini suyla doldurdu ve diğer kuyuları kapattı.

Kamp kurdukları sırada Peygamber'in yanına gelen Sad ibn Muadh "Ey Tanrı'nın Elçisi, senin için hurma dallarından bir barınak inşa etmemize izin ver, senin bindiğin develeri de yakınında bulunduracağız. Tanrı bize güç verir ve düşmanı yenersek bizim istediğimiz olacaktır; düşmanımız zafer kazanırsa develerine binip Medine'de bıraktığımız insanlara ulaşabilirsin. Sen Tanrı'nın peygamberisin ve savaşa karışacağımızı düşünselerdi bir çok insan geride kalmazdı. Onlar sizi savunacak, size iyi tavsiyelerde bulunacak ve size yardımcı olacaklar." dedi. Muhammad ona övgüler yağdırdı, onu kutsadı ve söylediklerini onayladı.

Şafak vakti, Quraysh yola çıktı ve ilerledi. Muhammad onların al-Aqanqal'dan aşağı indiklerini görünce "Tanrım, gururlu ve küstah Quraysh senin elçini yalancı diye çağırıyor. Bana yardım et ve bu sabah onları yok et!" diye yakardı. Bu sırada kırmızı devesinin üstünde Utbah ibn Rabiah'ı gören Muhammad "Düşmanın en güçlüsü şu kırmızı deve üstünde olandır. Ona itaat ederlerse onlara doğru yolu gösterecektir." dedi.

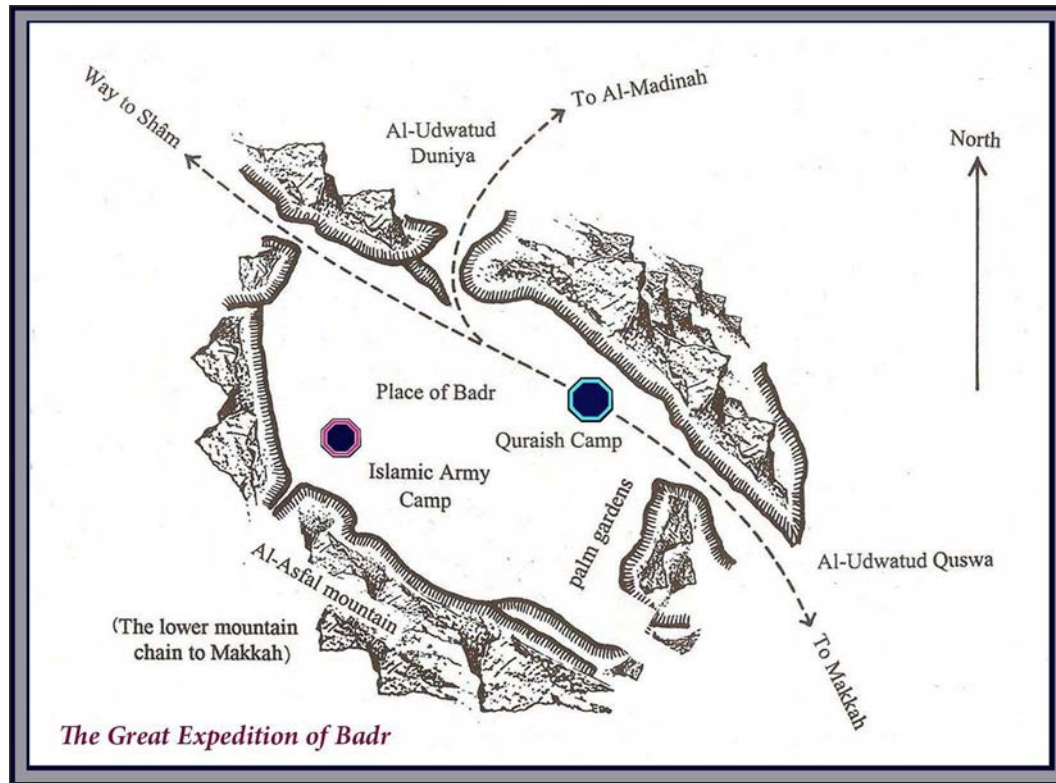
Quraysh'in Hazırlıkları ve Tartışmalar, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ve Ishaq ibn Yasar:

Bazı Ansar şeyhlerinin öyküsü:

Ayma ibn Rahdah oğlu Khufaf ibn Ayma ibn Rahdah al-Ghifari ile Quraysh'a hediye olarak kesilmiş develer gönderdi ve "Sizi kollarımla güçlendirmemden memnun kalacaksınız, bunu yapmaya hazırım." mesajını ilettiler. Onlar da "Akrabalık görevini yerine getirdin, biz insanlara karşı savaşacaksak, onları yenecek kadar güçlüyüz; Muhammad'ın söylediği gibi Tanrı'ya karşı savaşacaksak, kimse bunu başaracak kadar güçlü değildir!" karşılığını verdiler.

Quraysh durduktan sonra, içlerinden birçoğu Tanrı'nın Habercisi'nin sarnıcına ulaşana kadar ilerledi. Muhammad adamlarına "İçmelerine izin verin! dedi ve su içenlerin hepsi, atıyla gelen Hakim ibn Hizam dışında öldürüldü o gün. Al-Wajih adlı atına binerek kaçan Hakim daha sonra iyi bir Müslüman oldu. Zorda kaldığında "Beni Badr gününde kurtaran adına" diye yemin ederdi.

Yerleşen Quraysh ordusu Umayr ibn Wahb al Jumahi'yi keşif yapmak için gönderdi. Müslüman kampının çevresinde dolaşan Umayr "Üç yüz veya biraz daha fazlalar." haberini getirdikten sonra pusuda yatan kimse var mı diye vadiyi dolaştı ve döndüğünde düşüncelerini şu sözler ile anlattı:

Kimseyi göremedim, ancak Quraysh halkını kıyamete sürükleyen Yathrib'in su develeri vardı orada. Düşmanın kılıçları dışında sığınabileceği hiçbir yer yok. Tanrı adına, onlardan biri sizi öldürene kadar kimseyi öldürebileceğinizi sanmıyorum. Onlar içinizden bir çoğunu öldürecekler, sizin onları öldüreceğiniz gibi! Bundan sonra hayat nasıl olacak? Karar sizindir.

Hakim ibn Hizam bu sözleri duyunca öne çıktı ve Utbah ibn Rabiah'a seslendi "Abu al-Walid, siz Quraysh'in en önde gelenlerindensiniz, onların şefi ve itaat ettikleri birisiniz. Daima şükranla hatırlanmak ister misiniz?" Ibn Rabiah "Bunu nasıl başaracağım Hakim?"

Ibn Hizam “Müttefikiniz Amr ibn al-Hadrami’nin kanının sorumluluğunu üstlenerek, halkı yanınıza alın ve Mekke’ye dönün.”

Ibn Rabiah “Tanığım ol ki bunu yapacağım. O benim yoldaşımdı ve kan parasının sorumluluğunu kendim üstleneceğim. Abu Jahl ibn Hisham dahil, kimsenin bu hususta bana karşı olmasından korkmam!”

Bu görüşmenin ardından Utbah ibn Rabiah ayağa kalktı ve bir konuşma yaptı:

Quraysh halkı! Muhammad ve arkadaşlarına karşı savaşarak bir şey elde edemeyeceksiniz. Tanrı adına, onu yenerseniz, birbirinize nefretle bakacaksınız. Çünkü babanızın veya annenizin amcasının oğlunun ya da kendi kanınızdaki birinin ölüsünü göreceksiniz. Geri dönün ve Muhammad’i geri kalan Araplara bırakın. Onu öldürürlerse istediğiniz olacak, aksi halde bunu yapmadığınız için size saygı duyacaklar.

Sonra Abu Jahl’ın yanına giden Hakim ibn Hizam ona Utbah ibn Rabiah ile yaptığı görüşmeyi anlattı. Abu Jahl “Hayır, hayır! Tanrı bizim için veya Muhammad ve arkadaşları için karar verinceye kadar geri dönmeyeceğiz.” diye karşılık verdi.

Abu Jahl’ın isteği üzere Utbah ibn Rabiah ile görüşmeye gelen Amir ibn al-Hadrami “Size kardeşimin cinayetini hatırlatmak istiyorum. Orduyu geri çekerek bu intikamdan vazgeçmek için akciğerleriniz korku ile dolmuş olmalı!” dedi. Çabasının boşa gittiğini anlayan Utbah ibn Rabiah derhal bir miğfer istedi, ancak başı çok büyüktü ve uygun bir miğfer bulamadı. Sonunda başına çizgili bir bez sardı ve öne çıktı. Abu Jahl da kınından çıkardığı kılıcı ile atına vurup ileri atılırken Ayma ibn Rahdah “Bu kötü bir nişan!” demekten kendini alamadı.

Çarpışma Başlıyor

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Asim ibn Umar ibn Qatadah’ın öyküsü:

Kavgacı ve kötü niyetli bir adam olan al-Aswad ibn Abd al-Asad al-Makhzumi sarnıçtan içeceğim ve onu yok edeceğim veya bu uğurda öleceğim diye öne çıkınca Hamza ibn Abd al-Muttalib onu karşıladı ve bir kılıç darbesiyle bacağına yarısı ile birlikte ayağını koparttı. Yere düşen al-Aswad sarnıca doğru sürünerek yeminini yerine getirmek istedi fakat onu takip eden Hamza bir darbe daha vurarak sarnıca varamadan hayatına son verdi.

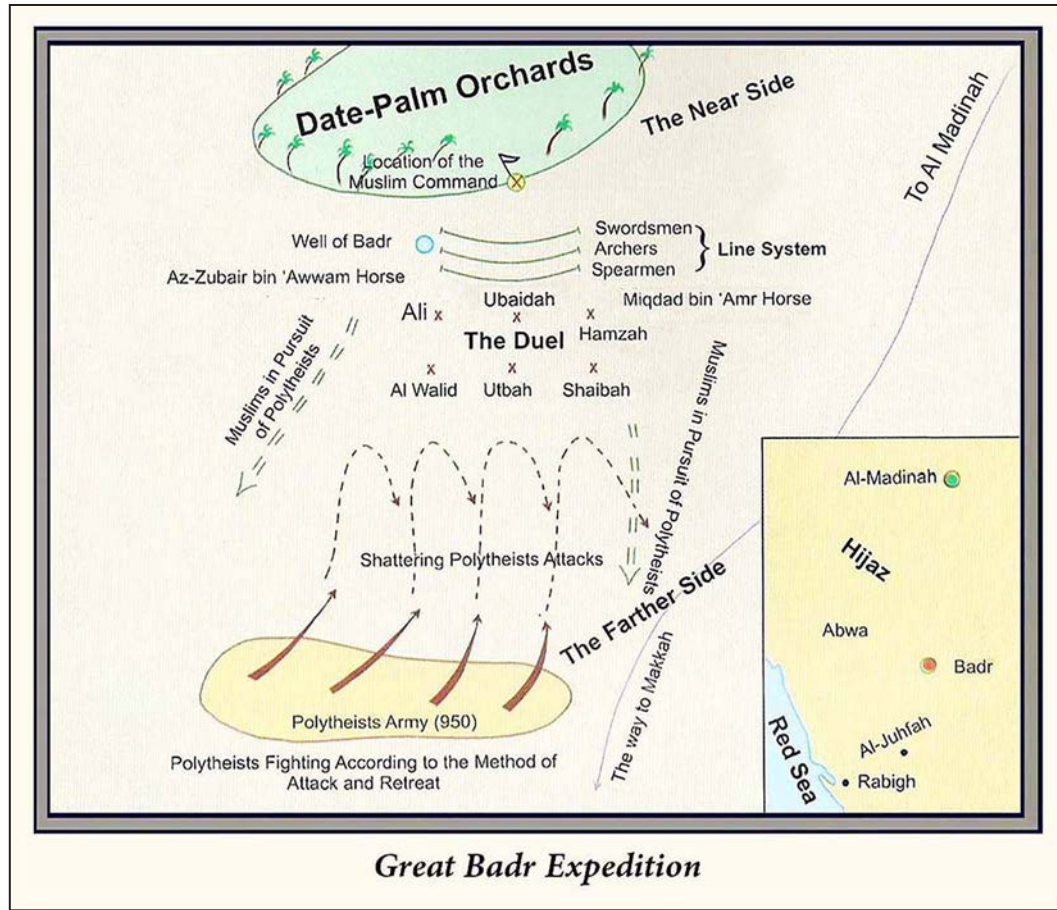
Ardından Utbah ibn Rabiah, ağabeyi Shaybah ibn Rabiah ve oğlu al-Walid ibn Utbah ileri atıldılar ve teke tek çarpışmak için meydan okudular. Ansar’dan üç genç, al-Harith’in Afra isimli kadından olan oğulları Awf ve Muawwidh ile Abd Allah ibn Rawahah onları karşıladı. Mekkeliler “Siz kimsiniz?” diye sordu ve üç genç adamın “Ansar grubu” karşılığını vermesi üzerine “Sizinle işimiz yok!” diyerek onlarla çarpışmayı reddettiler. Gençleri geri çağıran Tanrı’nın Habercisi Hamzah ibn Abd al-Muttalib, Ubaydah ibn al-Harith ve Ali ibn Abi Talib’in onların karşısına çıkmasını istedi. Taraflar birbirlerinin kimliklerini sorup öğrendikten sonra Mekkeliler “Evet, onlar dengimizdir!” dediler ve dövüş başladı.

Müslümanların en yaşlısı olan Ubaydah ibn al-Harith, Utbah ibn Rabiah ile; Hamza, Shaybah ibn Rabiah ile ve Ali, al-Walid ibn Utbah ile eşleşmişti. Hamza ve Ali kısa sürede rakiplerini öldürdüler. Utbah ve Ubaydah birbirlerini yaralamışlardı. Arkadaşlarının yardımına koşan Hamza ve Ali, Utbah’ı kılıçtan geçirdiler

ve Ubaydah'ı kaldırıp diğerlerinin yanına taşıdılar. Ubaydah'ın ayağı kesilmişti ve kemik iliği akıyordu; Muhammad'ın yanına gelince "Ey Tanrı'nın Elçisi, ben şehit değil miyim?" diye sordu. Muhammad "Evet!" cevabını verince Ubaydah "Abu Talib yaşıyorsa, bilmeli ki, şairin söylediği gibi ben ondan daha layığım bunun için!" dedi ve şu mısraları okudu:

Biz onu güvende tuttuk, çevresinde vurulana kadar;
Oğullarımızı ve kadınlarımızı unutarak!

Utbah ibn Rabiah, Ansar'ın gençlerine "Bizi eşit soylular istiyoruz! Ve sadece bizim kabilemizden." demişti. Sonra ordular ilerleyip birbirlerine yaklaştılar. Yoldaşlarını "Ben emir vermeden saldırmayın ve hücum ederseniz onları oklarınızın menzilinde durdurun!" diye uyarın Tanrı'nın Habercisi, Abu Bakr ile birlikte sığınağında bekledi.

Badr Savaşı, 17 Ramadan (13 Mart 624) Salı, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 289

Tanrı'nın Habercisi elindeki bir okla Badr'daki takipçilerinin saflarını düzenliyordu. Bu sırada Banu Adi ibn al-Najjar'ın mütteliklerinden Sawad ibn Ghaziyyah'ın öne çıkmış olduğunu gördü ve elindeki okla karnına vurarak "Sıraya gir Ibn Ghaziyyah!" dedi. Sawad "Tanrı'nın Habercisi, Tanrı size doğru yolu gösteriyor, fakat karnıma vurarak beni incittiniz; misilleme yapmama izin vermelisiniz!" karşılığını verdi. Muhammad "O halde aynısını bana yapın ve ödeşelim!" diyerek karnını açtı. Sawad onu kucakladı ve karnını öptü. Şaşırın Muhammad "Bunu niçin yaptın Sawad?" diye sordu. Sawad'ın "İçinde bulunduğumuz durumu

görüyorsunuz, bu savaşta öldürülmeyeceğimden emin değilim ve son anım sizin teninize dokunmak olsun istedim.” cevabı üzerine Muhammad onun için dua etti ve onu cesaretlendirdi.

Safları düzenledikten sonra Abu Bakr’ın kendisini beklediği sığınağa dönen Muhammad, dua etti ve Tanrı’dan kendisine vadettiği desteği vermesini istedi. Muhammad’ın yakarışını duyan duyan Abu Bakr “Ya Muhammad, Rab’ine daha fazla seslenme, çünkü sana vadettiği şeyi yerine getirecektir.” diye onu uyardı.

Muhammad ibn Ubayd al-Mulharibi ← Abd Allah ibn al-Mubarak ← Ikrimah ibn Ammar ← Simak al-Hanafî ← Ibn Abbas ← Umar ibn al-Khattab:

Tanrı’nın Elçisi yaklaşık bin kişi olan müşrik ordusuna ve üç yüzün üzerinde olan takipçilerine baktıktan sonra kibleye dönerek “Tanrım, bana verdiğiniz sözleri yerine getirin; bu Müslümanlar yok olursa size ibadet edecek kimse kalmayacak!” diye dua etti. Bu sırada pelerini de üzerinden düşmüştü. Abu Bakr onu kaldırdı ve “Ey babam ve anamdan daha fazla değer verdiğim Tanrı’nın Elçisi, bu kadar yakarış yeterli ve Rab’in sana verdiği sözü yerine getirecektir. Kıyamet saati onları bekliyor, yenilmiş olarak ve acı içinde kaçacaklar.” dedi.

Ibn İshak:

Yorgun düşen Tanrı’nın Habercisi barınmakta kısa bir süre uyudu ve uyanınca Abu Bakr’a “Tanrı’nın yardımı geldi. İşte Gabriel, dişlerinde toz olan atının dizginlerini tutarak en önde ilerliyor.” dedi.

Umar ibn al-Khattab’ın mevlası Mihja bir okla vuruldu ve öldü. O öldürülen ilk Müslüman’dı. Sonra Banu Adi ibn al-Najjar’dan Harithah ibn Suragah sarnıçtan su içerken okla vurudu ve yaşama veda etti. Tanrı’nın Habercisi adamlarını cesaretlendirmek için yanlarına gitti ve herkese ele geçirdiği tüm ganimeti alabileceklerin söyledi. “Bugün birileri Muhammad için çarpışıyor; Tanrı giden ve geri dönemeyenleri Cennet’ine alacaktır.” dedi. Banu Salimah klanından Umayr ibn al-Humam’ın elinde hurmalar vardı. Tanrı’nın Habercisi’nin sözlerini duyunca birini ısırıldı ve “Mükemmel, Cennet ile benim aramdaki her şey bu kişiler tarafından öldürüldü.” diye haykırdı. Sonra elindeki hurmaları yere attı ve aşağıdaki mısraları söyleyerek öldürülene kadar kılıcıyla savaştı:

Tanrı korkusu ve ahiret için çalışmak dışında,
Tanrı’nın huzurunda olmak için acele ediyorum.
Tanrı için sabırla mücadele etmek dışında bütün hükümler geçersizdir;
Tanrı korkusu, dindarlık ve doğru rehberlik dışında.

Afra olarak bilinen Awf ibn al-Harith “Ey Tanrı’nın Habercisi, Rab kuluna neşeyle gülümsemek için ne yapar?” diye sordu. Muhammad’ın “Zırhı olmadan elini düşmana uzatır!” cevabını vermesi üzerine, üstündeki zırhı atıp elinde kılıcıyla, öldürülene kadar düşmanla savaştı.

Ordular birbirine yaklaşınca Abu Jahl “Tanrım, ne olduysa akrabalık bağlarımız koptu ve kabul edilemez eylemler oldu, bugün onu yok etmemize yardımcı ol!” diye yakardı ve Tanrı’dan kendisine zafer bahşetmesini diledi.

Tanrı’nın Habercisi bir avuç çakıl taşı buldu, belki onların yüzlerini yaralar düşüncesiyle düşmana doğru attı ve takipçilerinin saldırıya geçmesini istedi. Tanrı bir çok Quraysh şefini öldürdü ve soyluların esir alınmasını sağladı. Tanrı’nın Habercisi barınağında bekliyordu ve Sad ibn Muadh az sayıda Ansar ile birlikte

onu düşmanın saldırısından koruyordu. Kapıda duran ve kılıcı ile düşmanı savuşturan Sad ibn Muadh'ı gören Tanrı'nın Habercisi "Öyle görülüyor ki diğerlerinin yaptığını onaylamıyorsun Sad!" dedi. Sad "Evet Tanrı'nın Elçisi! Bu Tanrı'nın müşriklere verdiği ilk yenilgi ve onları esir almaktansa öldürmek beni daha çok memnun ediyor!" diye cevap verdi.

Muhammad o gün takipçilerine "Banu Hashim ve diğerlerinin size karşı savaşmak için iradeleri dışında yürümeye zorlandığını biliyorum. İçinizden kim Banu Hashim'den biri ile karşılaşırsa onu öldürmesin. Abu al Bakhtari ibn Hisham ibn al-Harith ibn Asad ile veya Tanrı'nın Habercisi'nin amcası al-Abbas ibn Abd al-Muttalib ile karşılaşırsa onları öldürmesin. Onlar bize karşı yürümeye mecbur edildiler." diye seslendi.

Abu Hudhayfah ibn Utbah ibn Rabiah yoldaşlarına "Babalarımızı, oğullarımızı, kardeşlerimizi ve kabilemizin mensuplarını öldürüp, al-Abbas'ı bağışlayalım mı? Tanrım, onunla karşılaşsam kılıcımla işini bitireceğim." dedi ve bu sözler Tanrı'nın Habercisi'ne iletildi. Muhammad, Umar ibn al-Khattab'a "Abu Hafs, Abu Hudhayfah'nın söylediğini duydun mu?" diye sordu ve Umar "Ey Tanrı'nın Elçisi, bana izin ver, başını kılıcımla keseyim. O bir iki yüzlü!" cevabını verdi. Daha sonra o günü anlatan Umar "Tanrı'nın Habercisi'nin bana Abu Hafs diye hitap ettiği ilk gündü." derdi. "O gün söylediğim sözler yüzünden daima korku ile yaşadım ve kendimi güvende hissetmedim." diyen Abu Hudhayfah, al-Yamamah gününde şehit oldu.

Badr Savaşı. 13 Mart 624, Salı

Tanrı'nın Habercisi, Abu al Bakhtari'nin öldürülmesini yasakladı, çünkü Mekke'de iken halkın kendisine zarar vermesini önlemeye çalışmıştı. Quraysh'in Banu Hashim ve Banu al-Muttalib'e karşı hazırladığı belgeyi iptal ettirenlerden biri olan Abu al Bakhtari, Ansar'ın Banu Adi klanından al-Mujadhdhar ibn Dhiyad al-Balawi tarafından karşılandı. Al-Mujadhdhar "Tanrı'nın Habercisi seni öldürmemizi yasakladı." deyince, Abu al Bakhtari kendisiyle beraber Mekke'den gelen, Banu Layth klanından Junadah ibn Mulayhah ibn Zuhayr ibn al-Harith ibn Asad adındaki sürücüyü işaret ederek "Ya benim adamıma ne olacak?" diye sordu.

Al-Mujadhdhar'ın "Sürücülerinizden feragat etmeyeceğiz, emir sadece sizin hakkınızda." demesi üzerine, Abu al Bakhtari "Hayır, Tanrı adına, o halde birlikte öleceğiz. Mekke'deki Quraysh kadınları sürücümü bıraktığım için ömür boyu beni affetmezler." diye karşı çıktı ve aşağıdaki Rajaz dizelerini okudu:

Asil bir kadının oğlu, yemeğini paylaşan adamı teslim etmez,
Ölünceye veya arkadaşının emniyette olacağını görene kadar.

Sonra çarpıştılar ve Abu al Bakhtari, al-Mujadhdhar ibn Dhiyad tarafından öldürüldü. Tanrı'nın Habercisi'ne giden al-Mujadhdhar ibn Dhiyad "Emrini yerine getirmek için Abu al Bakhtari'yi vaz geçirmeye çalıştım, fakat savaşmakta ısrar etti ve onu öldürdüm." dedi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Yahya ibn Abbad ibn Abd Allah ibn al-Zubayr
← Babası ← Abd Allah ibn Abi Bakr:

Abd al-Rahman ibn Awf'ın öyküsü:

Umayyah ibn Khalaf, Mekke'den arkadaşım. O zamanlar adım Abd Amr'dı, fakat bir Müslüman olduktan sonra Abd al-Rahman diye çağırıldım. Umayyah, Mekke'de karşılaştığımızda "Abd Amr, babanızın verdiği ismi sevmiyor musunuz?" dedi ve "Bu soruya evet cevabını vereceğim! O halde seni çağırabileceğim bir isim bul. Eski adına cevap vermiyor olmalısın ve ben hatırlamadığım bir isimle sana seslenemem." diye devam etti. Bana "Abd Amr" dediğinde ona cevap vermeyi red ediyorum ve bunu ona söyleyince "O halde senin hoşuna giden ve bizim kullanabileceğimiz bir isim bul Abu Ali. Belki sana Abd al-İlah diyebiliriz!" dedi. Sonra karşılaştığımızda beni "Abd al-İlah!" diye çağırdı, ben de onunla konuştum. Badr günü karşılaştığımızda ganimet olarak aldığım zırhları taşıyordum, o da elini tuttuğu oğlu Ali ile birlikte ayakta duruyordu. Beni görünce "Abd Amr!" diye seslendi. Cevap alamayınca bu defa "Abd al-İlah!" dedi, ben de "Evet!" dedim. "Taşdıklarınızdan daha değerliyim. Beni tutuklu olarak almak ister misiniz?" diye sordu. "Evet, gel buraya!" dedim. Taşdıklarımı atıp onu ve oğlu Ali'yi ellerinden tutup götürürken "Böyle bir gün hiç görmedim!" diyordu.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Abd al-Wahid ibn Abi Awn ← Sad ibn İbrahim
ibn Abd al-Rahman ibn Awf ← İbrahim ibn Abd al-Rahman ibn Awf ← Abd al-Rahman ibn Awf:

Oğlunun ve onun ellerini tutarak ilerlediğim sırada Umayyah ibn Khalaf "Abd Allah ordunuzda göğüsünde taç giyen bir tüy taşıyan biri var! Kimdir o?" diye sordu. "O kişi Hamzah ibn Abd al-Muttalib'dir." cevabını verince "Bizi böyle tahrip eden kişi odur!" dedi. Bu sırada Bilal benim onlarla ilerlediğimi gördü. İslam'dan vazgeçirmek için Mekke'de Bilal'e işkence eden kişi Umayyah idi. Bilal'i Güneş'in altında kavrulan topraklara yatırıp üstüne büyük bir kaya yerleştirmiş ve "Muhammad'ın inancından vazgeçinceye kadar böyle kalacaksın!" demişti. Bilal de "Tanrı birdir! Tanrı tektir!" cevabını vermişti. Bilal bizi görünce "İşte düşmanlarımızın başı Umayyah ibn Khalaf!" dedi. "Bilal! Siyah kadının oğlu, esirlerime zarar verecek misin?" diye sordum. "Onlar kurtulsaydı, muhtemel ben yaşamayacaktım." cevabını verdi. Sonra güir sesle "Tanrı'nın yardımcıları! O düşmanlarımızın başı Umayyah ibn Khalaf'dır. O kurtulsaydı, muhtemel ben yaşamayacaktım." diye bağırdı. Birden insanlar çevremizi sardı ve ben Umayyah ibn Khalaf'ı korumaya çalışırken oğlunu mızrakla vurup yere düşürdüler. Umayyah daha önce hiç duymadığım bir çığlık attı. Ona "Senin için bir şey yapamam, kendini kurtarmaya çalış!" dedim. Sonra kılıçlarıyla saldırdılar ve onun işini bitirdiler. Ganimet aldığım zırhları ve esirlerimi kaybetmiştim. Bilal'i her gördüğümde "Tanrı sana merhamet etsin!" derdim.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ← Ibn Abbas:

Banu Ghifar'dan birinin öyküsü:

Müşriklerin mağlup olduğunu görünce, kuzenimle birlikte bir tepeye çekilip ganimetleri paylaşmak için savaşın sonunu beklemeye başladık. Birden bize doğru bir bulut yaklaştı, atların sesini duyduk ve biri "Hayzum, ileri!" diye bağırdı. Sonra kuzenimi gördüm, kalbi parçalanmış ve ölmüştü, ben de parça parça olmuş vücudumu bir araya getirmeye çalıştım. Yaralı müşriklerden birini bulup öldürmek istiyordum fakat her rastladığım başka birisi tarafından katledilmişti. Babam bana "Oğlum Badr gününde, bedenlerine kılıç değmeden ve vücutları toprağa düşmeden, Müslümanlar tarafından kılıçla koparılmış kafası yere düşen müşrikler gördüm." derdi. Badr gününde sırtlarından aşağı kayan beyaz türbanlar taşıyan melekler Hunayn gününde kırmızı türbanlar giydiler. Melekler Badr gününden başka bir günde asla savaşmadılar. Diğer savaşlarda yol gösterdiler ve yardım ettiler, fakat darbe vurmadılar

Abu Jahl ve Diğer Mekkelilerin Ölümü, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Banu al-Dil'in mevlası Thawr ibn Zayd ← Ibn Abbas'ın mevlası İkrimah ← Ibn Abbas ve Abd Allah ibn Ab-Bakr:

Banu Salimah klanından Muadh ibn Amr ibn al-Jamuh'un öyküsü:

Düşmanıyla işini bitiren Tanrı'nın Habercisi, ölümler arasında Abu Jahl'in araştırılmasını emretti ve "Tanrım onun kaçmasına izin verme!" dedi.

O gün Abu Jahl ile karşılaşan ilk kişi bendim. Bir çalılığın içindeydi ve adamlarının "Abu al-Hakam'a gidemeyiz." dediğini duydum. Yerini belirledim ve ilerleyip ayağını ve bacağının yarısını koparan bir darbe vurdum. Tanrı adına, onu sadece uçan bir mezar taşı ile karşılaştırabilirdim, vurduğum darbe ile parçalanan bir mezar taşı. Bu sırada bana saldıran oğlu Ikrimah omzumu ve kolumu yaralayan bir darbe vurdu. Kolum bir deri parçası gibi sarkmıştı ve bu benim ona ulaşmamı engelledi. Kolumu arkamda sürükleyerek bütün gün boyunca savaştım. Bana acı vermeye başlayınca ayağımı yaralı kolumun üzerine koydum ve yerine oturuncaya kadar çekiştirdim (Muadh bu yarayı atlattı ve Uthman ibn Affan'ın hilafetine kadar yaşadı).

Yaralanmış olan Abu Jahl'ı gören Muawwidh ibn Afra, hareketsiz kalana kadar vurup öldürdü, göğsünü deşti ve sonra ölene kadar savaştı.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Ibn Masud'un adamlarına anlattığı öykü:

Abu Jahl bana "Zor bir yol seçtin küçük çoban." demişti. Badr'da başını kesip Tanrı'nın Habercisi'ne götürdüm ve "Ey Tanrı'nın Elçisi, bu Tanrı'nın düşmanı Abu Jahl'dir." dedim. Tanrı'nın Habercisi "Öyle mi, Tanrı adına! Başka bir yaratıcı yoktur." diye karşılık verdi. Ben de "Evet, başka bir Tanrı yoktur!" dedim ve Abu Jahl'in kafasını Tanrı'nın Habercisi'nin önüne attım. O da "Tanrı'ya şükür." dedi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Yazid ibn Ruman ← Urwah ibn al-Zubayr ← Aisha bint Abu Bakr:

Tanrı'nın Habercisi'nin emri üzere ölümlerin hepsini Umayyah ibn Khalaf dışında kuyuya attık. Umayyah'ın şişmiş vücudu zırhını tamamen kaplamıştı. Onu taşımak istediğimizde yere düştü. Bunun üzerine onu orada bıraktık ve üzerini toprak ve taşla örttük.

Kuyunun üstünün örtülmesini isteyen Tanrı'nın Habercisi "Ey kuyunun halkı, Tanrı'nın bize vadettiklerinin gerçekleştiğine şahit olduk. Böyle olacağını size söylemiştim." diye seslendi. Biz de "Ey Tanrı'nın Habercisi ölü insanlarla mı konuşuyorsun?" diye sorduk. O da "Onlar da söylediklerimin gerçek olduğunu işittiler!" cevabını verdi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Humayd al-Tawil:

Anas ibn Malik'in öyküsü:

Tanrı'nın Elçisi gecenin derinlerinde "Ey kuyunun halkı, Ey Utbah ibn Rabiah, Ey Shaybah ibn Rabiah, Ey Umayyah ibn Khalaf, Ey Abu Jahl ibn Hisham ve onlarla beraber olanlar, Rab'in size vadettiği şeyi buldunuz mu? Ben Rab'imizin bana doğruyu söylediğini öğrendim." diye seslendi. Müslümanlar "Ey Tanrı'nın Elçisi, kusurlu insanlara hitap ediyorsun!" dediler. O da "Ne söylediğimi onlar sizden daha iyi duyuyorlar, fakat cevap veremezler." dedi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← diğer yazarlar:

Tanrı'nın Habercisi "Ey kuyunun halkı, sizler Şeytan'ın dostu ve Peygamber'inizin düşmanı olan kabilelerdensiniz. Başkaları bana inanırken, bana barınak yaparken sizler beni dışarı attınız. Başkaları bana yardıma gelirken sizler bana karşı savaştınız. Rab'inizin size vadettiği gerçeği buldunuz mu?" diye seslendi.

Utbah ibn Rabiah kuyuya atılmak için sürüklenirken, Tanrı'nın Elçisi dehşete kapılan oğlu Abu Hudhayfah ibn Utbah'a dönerek "Abu Hudhayfah babanızdan ötürü üzüntüye kapılmış olmalısınız." dedi. Ibn Utbah "Tanrı adına hayır! Onun ölümü ile ilgili değil üzüntüm. Babamın akılcı ve erdemli bir insan olduğunu biliyordum ve bu özelliklerinin onu İslam'a götüreceğini umuyordum. Olanlar ve inançsız olarak ölmesi bu ümitlerimi kırdı ve beni üzdü." cevabını verdi. Tanrı'nın Habercisi onu cesaretlendirdi ve iyiliği için dua etti.

Ganimetin Paylaşımı, Tabari 7:26, Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd al-Rahman ibn al-Harith ← Sulayman ibn Musa al-Ashdaq ← Makhul:

Abu Umamah al-Bahili'nin öyküsü:

Daha sonra Tanrı'nın Habercisi, halkın topladığı kampın içeriğiyle ilgili emirler verdi ve takipçilerini bir araya topladı. Müslümanlar arasında ganimetlerin paylaşımı hususunda görüş ayrılığı vardı. Toplananlar "Ganimetler bizindir, Tanrı'nın Elçisi her kes ele geçirdiğine sahip olacaktır sözü vermişti." dediler. Düşmana karşı savaşan ve peşlerinden gidenler "Biz olmasaydık onları ele geçiremezsiniz." diyorlardı. Muhammad'ı saldırıdan korumak için sığınağının yanında bekleyenler "Tanrı adına, bizden daha çok hakka sahip değilsiniz. Biz de savaşmak ve düşmanı öldürmek isterdik, fakat o zaman Tanrı'nın Elçisi'ni koruyacak kimse kalmazdı. Sizin ganimetler üzerinde bizden daha çok hakkınız yok." karşılığını verdiler.

Orada yaşananları Ubadah ibn al-Samit'e sorduğumda bana "Biz Badr'da savaşanlar için ganimetler konusunda anlaşmazlık çıkıp kötü bir ortam oluşunca Tanrı elini ellerimizden çekti ve Habercisi'nin elinin üzerine koydu. O da ganimetleri Müslümanlar arasında eşit olarak paylaştırmaya karar verdi." dedi. Bu, Tanrı korkusu, Habercisi'ne itaat ve farklı görüşlerin ortaya çıkmasını önlemek açısından önemliydi." diye anlattı.

Müslümanların Medine'ye Dönüşü

Usamah ibn Zayd'in öyküsü (Muhammad'ın evlatlığı Zayd ibn Harithah'ın o tarihte 11 yaşlarında olan oğlu):

Zaferden sonra, Tanrı'nın Elçisi iyi haberi vermeleri için Abd Allah ibn Rawahah'ı Medine'nin üst kısmına ve Zayd ibn Harithah'ı da Medine'nin alt kısmına gönderdi. Haberciler Medine'ye ulaştığında Tanrı'nın Elçisi'nin kızı ve Uthman ibn Affan'ın karısı olan Ruqayyah'ın cenaze töreni yapılıyordu. Babam Zayd ibn Harithah gelince al-Musalla'da çevresini kuşatan insanlara şöyle seslendi:

Utbah ibn Rabiah öldürüldü ve Shaybah ibn Rabiah, Abu Jahl ibn Hisham, Zamah ibn al-Aswad, Abu al-Bakhtari ibn Hisham, Umayyah ibn Khalaf ve al-Hajjaj'ın oğulları Munabbih ile Nubayh, hepsi öldürüldüler! Ona "Baba, bu doğru mu?" diye sordum; o da "Tanrım! Evet, evet oğlum!" dedi.

Tanrı'nın Elçisi, Abd Allah ibn Kab ibn Zayd ibn Awf ibn Mabdhuul ibn Amr ibn Mazin ibn al-Najjar'ı sorumlu olarak atadığı ganimetler ile birlikte Medine'ye hareket etti. Al-Safra darboğazından geçip al-Naziyah öncesinde Sayar adındaki bir kum tepesinde bir sarh ağacının yanında durdu ve Tanrı'nın müşriklerden alıp Müslümanlara ihsan ettiği ganimetleri eşit olarak bölüştürdü. Al-Arwaq denilen göletten getirilen ilkbaharın suyundan içtikten sonra yoluna devam etti ve al-Rawha'da kendisini kutlamak için yola çıkan Müslümanlar ile karşılaşıp kadar ilerledi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Asim ibn Umar ibn Qatadah ve Yazid ibn Ruman:

Salamah ibn Salamah ibn Waqsh "Bizi neden kutluyorlar, biz devasa develer gibi duran kel yaşlı kadınlar ile savaştık ve onları katlettik" deyince Tanrı'nın Habercisi gülümsüyerek "Yeğenim onlar Mala (Mekke

senatosu) mensuplarıydı” karşılığını verdi. Uqbah ibn Abi Muayt, al-Nadr ibn al-Harith ibn Kaladah dahil 44 esir alınmış ve yaklaşık aynı sayıda müşrik öldürülmüştü. Tanrı'nın Elçisi al-Safra'da durduğunda al-Nadr ibn al-Harith ibn Kaladah da Ali ibn Abi Talib tarafından katledildi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Mekkeli bir tarihçinin öyküsü:

Tanrı'nın Elçisi, Irq el-Zabyah'a gelince Uqbah ibn Abi Muayt'ın öldürülmesi emrini verdi. “Benim çocuklarıma kim bakacak Muhammad?” diye soran Uqbah, “Cehennem ateşi” cevabını aldı ve Banu Amr ibn Awf kabilesinden Asim ibn Thabit ibn Abi al-Aqlah al-Ansari tarafından katledildi. Abu Ubaydah ibn Muhammad ibn Ammar ibn Yasir'den öğrendiğime göre Tanrı'nın Elçisi, Irq el-Zabyah'ta Farwah ibn Amr al-Bayadi'nin mevlası olan yağlı cildi dövmelemler ile dolu Abu Hind tarafından karşılandı. “Abu Hind, gerçekten Ansar'dan biri olmak istiyorsan kendini evlilik ile ilişkilendir!” diyen Tanrı'nın Elçisi yoluna devam etti ve esirlerden bir gün önce Medine'ye ulaştı. Abu Hind, Badr'dan uzak durmuştu; fakat Tanrı'nın Elçisi'nin isteğini yerine getirdi ve sonraki seferlerin hepsinde onun yanında yer aldı.

Ali ibn Abi Talib ve Medineliler ganimetler hakkında konuşuyorlar.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ← Yahya ibn Abd Allah ibn Abd al-Rahman ibn Asad ibn Zurarah:

Tutsaklar getirildiğinde, Peygamber'in eşi Sawdah bint Zamah, oğulları Awf ve Muawwidh için yas tutan Afra ailesi ile birlikte idi. Henüz kadınlara peçe empoze edilmemişti ve Sawdah o günü şöyle anlattı:

Tutsakların getirildiğini öğrendiğim zaman onlarla birlikteydim, derhal eve döndüm ve orada Tanrı'nın Habercisi ile karşılaştım. Abu Yazid Suhayl ibn Amr'da elleri bir ip ile boynuna bağlanmış olarak odanın bir köşesinde duruyordu. Onu böyle görünce kendimi tutamadım ve “Teslim olmanızın sebebi ne; niçin onurlu bir ölümü seçmediniz?” dedim. Tanrı adına, sadece Tanrı'nın Habercisi konuştu ve “Sawdah! Bu sözleri Tanrı'ya ve Elçisi'ne mi söylüyorsun?” dedi. “Ey Tanrı'nın Habercisi, sana gerçeği gösteren adına, Abu Yazid'i elleri bir ip ile boynuna bağlanmış olarak görünce kendimi tutamadım.” diye cevap verdim.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Nubayh ibn Wahb (Banu Abd al-Dar klanından):

Tanrı'nın Elçisi tutsakları takipçileri arasında paylaştırdı ve onlara iyi bakmalarını istedi. Musab ibn Umayr'ın anne ve baba bir kardeşi Abu Aziz ibn Umayr ibn Hashim de tutsaklar arasındaydı. Abu Aziz esir alınışını şöyle anlattı:

Ansar'ın adamları beni yakaladıkları zaman kardeşim Musab ibn Umayr yanıma geldi ve "Onu iyi muhafaza edin annesinin mülkü var ve fidye verebilir!" dedi. Sonra Badr'den getirildim. Onlar öğle yemeklerini ve hurmalarını yerken bana ekmek vermeyi tercih ettiler. Çünkü Tanrı'nın Elçisi onları bizimle ilgili uyarış ve "Hiçbirinin elinden bir parça ekmek kabuğu dahi düşmeyecek, bu benim ödülümdür." demişti. Utanarak ekmeği onlardan birine geri vermek istedim, fakat dokunmadan bana iade etti.

Yenilgi Haberinin Mekke'ye Ulaşması, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 289

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Quraysh'ın yenildiği haberini Mekke'ye ilk ileten kişi al-Haysuman ibn Abd Allah ibn Iyas ibn Dubayah ibn Mazin ibn Kab ibn Amr al-Khuzai idi. Al-Wagidi, isminin al-Haysuman ibn Habis al-Khuzai olduğunu söylüyor. Ona "Ne oldu?" diye sorduklarında "Utbah ibn Rabiah öldürüldü, ayrıca Shaybah ibn Rabiah, Abu al-Hakam ibn Hisham, Umayyah ibn Khalaf, Zamah ibn al-Aswad, Abu al-Bakhtari ibn Hisham ve al-Hajjaj'ın oğulları Nubayh ile Munabbih de öldürüldüler." dedi. Quraysh'ın öldürülen asillerini saymaya başladığında Hicr'de (Kaaba'nın bir bölümü) oturmakta olan Safwan ibn Umayyah yanındakilere "Tanrı adına, onun doğruyu söylediğini anlamak için benim hakkımda sorun, bakalım ne cevap verecek?" dedi. Bunun üzerine "Safwan ibn Umayyah'a ne oldu?" diye sordular. Al-Haysuman da "Safwan ibn Umayyah orada, Hicr'de oturuyor ve Tanrı adına babası ile kardeşinin öldürülüşüne şahit oldum." cevabını verdi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Husayn ibn Abd Allah ibn Ubayd Allah ibn Abbas:

Ibn Abbas'ın mevlası Ikrimah, Tanrı'nın Elçisi'nin mevlası Abu Rafi'nin kendisine anlattıklarını şöyle aktarıyor:

Al-Abbas ibn Abd al-Muttalib'in kölesiydim ve Ahl al-Bayt (Muhammad'ın ev halkı) mensupları olarak İslam'ı kabul etmiştik. Ben Umm Fadl ile birlikte Müslüman oldum. Halk arasında dağılmış bir çok mülkü olan al-Abbas da Müslüman olmuştu, fakat çevresinden korktu ve onlara karşı gelmek istemediği için bu gerçeği gizledi. Tanrı'nın düşmanı olan Abu Lahab, Badr'e gitmeyip yerine al-As ibn Hisham ibn al-Mughirah'ı göndermişti. Yerine başkasını gönderen başka biri daha yoktu. Quraysh'ın Badr'de yaşadığı felaketin haberi gelince Tanrı onu aşağıladı ve utandırdı; buna karşılık bizim ruhlarımız yüceldi ve güç kazandı. Ben güçsüz bir insandım ve Zamzam'ın çadırı için düzgün direkler yapıyordum. Tanrı aşkına, orada oturup direkleri pürüzsüz hale getirirken Umm al-Fadl yanımda oturuyordu ve ikimiz de aldığımız haberden memnun kalmıştık. Abu Lahab bize doğru gelirken, içindeki Şeytan onu kötülüğe sürüklediği için memnunduk. Arkası sırtıma gelecek şekilde çadırın halatı üzerine oturduğunda insanlar "Abu Sufyan ibn al-Harith ibn Abd al-Muttalib de şimdi geldi" dediler. Abu Lahab "Gel buraya yeğenim, haberlerin nedir?" dedi. Abu Sufyan yanına oturunca diğerleri de etraflarında toplandılar.

Abu Lahab tekrar sordu "Yeğenim, halkımıza ne oldu?"

Abu Sufyan “Tanrı adına, hiçbir şey! Savaştan sonra, onlara arkamızı döndüğümüzde bizi öldürdüler ve uygun gördüklerini de esir aldılar. Tanrı adına yemin ederim ki halkımı suçlamıyorum. Biz Cennet ile Dünya arasında benekli atlara binmiş beyaz elbiseli erkekler ile karşılaştık. Kimse onlara karşı koyamazdı.”

Bu sırada çadırın halatını kaldırmak için bir hamle yaptım ve Abu Sufyan’a “Onlar meleklerdi!” diyen Abu Lahab eliyle yüzüme sert bir darbe vurdu. Ona doğru atıldım, fakat beni yere fırlattı ve üstüme çıkararak beni dövdü, güçsüz biriydim. Durumu gören Umm al-Fadl çadır direklerinden birini eline aldı ve onun saç derisini kopartıp başında kötü bir iz bırakan bir darbe vurdu. Sonra “Efendisi yokken ona karşı küstah davranamazsın!” dedi. Küçük düşürülüp aşağılanmış bir şekilde üzerimden kalktı.

Tanrı'nın ona püstüller vermesinden sonra yedi gün daha yaşayan Abu Lahab, iki oğlu tarafından da terk edildi. Ölümünden birkaç gün sonra kokuşmaya başladığında, salgın hastalıktan korkan halk oğullarına haber iletti. Quraysh'ten bir adam “Vay canına! Babanız evinde kokuşmuş durumda, onu gömmediğiniz için utanmıyorsunuz?” diye sordu. Onlar “Vücudundaki püstüller bizi korkutuyor.” dediler. Adam “O halde ben de sizle geleceğim.” dedi. Cesedi yıkamadılar, dokunmadan üzerine su attıktan sonra, Mekke surlarının yanındaki en yüksek bölüme gömdüler ve üzerini taşlarla kapattılar.

Esirlerin İadesi, Tabari 7:26 - Ibn Ishaq 311

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← al-Abbas ibn Abd Allah ibn Mabad ve ailesinden bir kişi ← Abd Allah ibn Abbas:

Badr'in ertesi günü tutsaklar göz altına alındıktan sonra Tanrı'nın Habercisi gece yarısına kadar uyuyamadı. Takipçileri "Ey Tanrı'nın Elçisi niçin uyuyamıyorsun?" dediler. O da "Prangaya vurulmuş al-Abbas'ın kıvranışlarını hissedebiliyorum." cevabını verdi. Bunun üzerine gidip al-Abbas'ın prangalarını çözdüler ve Tanrı'nın Habercisi uyudu.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← al-Hasan ibn Umarah-al ← al-Hakam ibn Utaybah ← Miqsam ← Abd Allah ibn Abbas:

Al-Abbas, Banu Salimah klanından Abu al-Yasar Kab ibn Amr tarafından esir alınmıştı. Abu al-Yasar küçük, al-Abbas ise iri bir insandı. Tanrı'nın Elçisi "Al-Abbas'ı nasıl yakaladın?" diye sorunca Abu al-Yasar "Daha önce ve sonra hiç görmediğim bir adam bana yardım etti." cevabını verdi. Tanrı'nın Habercisi de "Asil bir melek sana yardım etti." dedi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Yahya ibn Abbad ← Ibn Abbad:

Ölüleri için yas tutan Quraysh esirlerin yakınlarına "Muhammad ve arkadaşlarını memnun edecek bir davranışta bulunmayın ve tutsağınızın fidyesi ile ilgili bir haber göndermeyin, bırakın beklesinler böylece daha az talepte bulunacaklardır." haberini ilettiler. Al-Aswad ibn al-Muttalib üç oğlunu yitirmişti. Zamah ibn al-Aswad, Aqil ibn al-Aswad ve al-Harith ibn al-Aswad için gözyaşı döküyordu. Bir gece aniden bir kadın çılgınlığı duydu. Gözyaşlarını görmezden gelen kölesine "Ağlayışın meşru kılınmış olup olmadığını öğren; Quraysh ölüleri için ağlıyor mu? Belki ben de Abu Hakimah (Zamah) için ağlayabilirim." dedi. Köle geri dönünce "Yalnızca kaybettiği develer için ağlayan bir kadın." haberini verdi ve al-Aswad ibn al-Muttalib bu vesile ile şu mısraları söyledi:

Bir kadın kaybettiği develer için ağlıyor ve bu onu uykusuz bırakıyor mu?
Genç bir deve için ağlama, fakat servetimizin bizi terkettiği Badr için;
Badr için, Banu Husays'ın şefleri, Makhzum ve Abu al-Walid'in klanı için,
Ağla, ağlaman gerekiyorsa, Agil için aslanların aslanı al-Harith için.
Onların hepsi için ve eşi benzeri olmayan Abu Hakimah için ağla.
Aslında, onlardan sonra da şef olan erkekler tanıyacağız,
Badr'de şef olmadıkları için asla gerçek bir şef olamayan!

Esirler arasında Abu Wadaah ibn Dubayrah al-Sahmi'de vardı. Tanrı'nın Habercisi "O çok para kazanmış, kurnaz bir tüccarın babası. Oğlu bir süre sonra fidyesini ödemek için gelecektir!" dedi. Quraysh "Tutsaklar için fidye ödemekte acele etmeyin, böylece Muhammad ve arkadaşları sizden aşırı taleplerde bulunmazlar!" deyince Abu Wadaah'ın oğlu al-Muttalib ibn Abi Wadaah da bunu onayladı. Sonra geceleyin Mekke'den ayrıldı, Medine'ye gidip babası için 1.000 dirhem ödedi ve onu teslim aldı. Bunun ardından Quraysh tutsaklar için ödenecek fidyeyi tartışmak için haber gönderdi. Mikraz ibn Hafs ibn al-Akhyaf da Banu Salim ibn Awf klanından Malik ibn al-Dukhshum tarafından esir alınmış, bölünmüş bir alt dudağı olan olan Suhayl ibn Amr'ın fidyesini ödemek için geldi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Amr ibn Ata ibn Ayyash ibn Alqamah (Banu Amir ibn Luayy klanından):

Umar ibn al-Khattab, Tanrı'nın Habercisi'ne "Ey Tanrı'nın Elçisi, Suhayl ibn Amr'ın iki ön alt dişi dışarı fırlamıştır, dilini kullanamaz ve ayağa kalkıp size karşı konuşamaz." dedi. Muhammad "Onu incitmeyeceğim, ben bir peygamberim." karşılığını verdi. Umar'ın bu olayı anlattığı hadiste "Belki bizi suçlamayacak

bir tavır takınacaktır.” diye kendisini ikaz ettiğini de söylüyor. Mikraz ibn Hafs onlarla pazarlık yaptı ve sonunda Tanrı'nın Habercisi “Ayağını onun yerine koy, biz de fidyesini yollaması için onu geri gönderelim.” dedi. Böylece Suhayl'ı gönderip Mikraz'ı onun yerine hapse attılar.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Hisham ibn al-Kalbi ← Abu Salih ← Ibn Abbas:

Tanrı'nın Habercisi, Medine'ye ulaştığı zaman al-Abbas ibn Abd al-Muttalib'e “Al-Abbas, yeğenleriniz Aqeel ibn Abi Talib ile Nawfal ibn al-Harith ve müttefikiniz Banu al-Harith ibn Fihri'den Utbah ibn Amr ibn Jahdam için siz fidye vermelisiniz; çünkü siz zengin bir insansınız!” dedi. Al-Abbas “Ey Tanrı'nın Elçisi ben bir Müslümandım, fakat insanlar beni arzum hilafına zorladılar!” cevabını verdi. Tanrı'nın Habercisi “Tanrı İslam ile ilişkisini herkesten iyi biliyor şüphesiz. Şayet söylediklerin doğruysa seni bunun için ödüllendirecektir. Ancak davranışın bize karşıydı, bu yüzden kendin için fidye ödemelisin.” diye son sözü söyledi. Yirmi altın ugiyyah ödemesi gereken al-Abbas “Tanrı'nın Elçisi bu miktar için bana kredi verin!” isteğinde bulundu fakat “Hayır! Bu Tanrı'nın sizden alıp bize verdiği bir şeydir.” karşılığını aldı. Al-Abbas'ın “Param yok!” demesi üzerine Tanrı'nın Habercisi “Pekala! Mekke'ye yerleştiğinizde Umm al-Fadl bint al-Harith için depozit olarak ayırdığın ve seyahatin sırasında öldürülürsen Abd Allah, Qutham ve Ubayd Allah için fazlasıyla yeterli olacağını söylediğin para nerede?” diye sordu. Al-Abbas şaşkınlıkla “Biliyorum ki Tanrı'nın Elçisi'sin. Bu gerçeği sana söyleyen kim? Umm al-Fadl ve benden başka kimse bilmiyordu.” cevabını verdikten sonra kendisi, iki yeğeni ve müttefiki için fidye ödemeyi kabul etti.

Badr Mezarlığı

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm:

Uqbah ibn Abi Muayt'in kızı ile evli olan Amr bin Abu Sufyan ibn Harb, Badr'da esir düşenlerden biriydi.

Babası Abu Sufyan'dan onun fidyesini ödemesini istediler. O da "Hem kanımı, hem de servetimi kaybetmek istemiyorum. Onlar Hanzalah'ı öldürdüler ve şimdi Amr için fidye istiyorlar. Bırakın istedikleri kadar ellerinde tutsunlar." diye haber gönderdi. Böylece Amr, Tanrı'nın Habercisi'nin gözetiminde hapsedildi. Bu sırada Muawiyah kabilesinin Amr ibn Awf klanından Sad ibn al-Numan ibn Akkal umre ziyaretini gerçekleştirmek için genç karısı ile Mekke'ye gitmişti. Quraysh, hac veya umre için Mekke'ye gelecek olanların güvenliğini üstlenmişti ve yaşlı bir Müslüman olan Sad tutsak alınacağını aklına getirmiyordu. Abu Sufyan, haksız bir girişimle onu oğlu Amr karşılığında hapse attı ve şu mısraları söyledi:

Ey Ibn Akkal klanı, bu yakarışıma cevap verin,
Birbirinizi kaybedebilir misiniz?
Bu bilgili şefinizi kaybetmeyin sakın.
Esirlerini hapse atan ve prangaya vuran
Banu Amr onları bırakmazsa değerini yitirecektir.

Banu Amr ibn Awf, Tanrı'nın Habercisi'ne gitti, olanları anlattılar ve şeyhlerinin serbest kalabilmesi için Amr ibn Abu Sufyan'ı bırakmasını istediler. Tanrı'nın Habercisi de öyle yaptı ve Sad'ın serbest kalmasına karşılık Amr'ı bıraktı.

Enfal Suresi'nin İnişi, Ibn Ishaq 321

Badr sona erince Tanrı yaşananlarla ilgili olarak Enfal Suresi'ni göndermeye başladı. 41. Ayet de ganimetler üzerine olan tatışmalara açıklık getiriyordu. Ubada ibn al-Samit bu hususta "Badr halkı, o gün ganimetler için çeliştığımızda Tanrı onu elimizden aldı ve peygamberine verdi. O da aramızda eşit şekilde paylaştırdı. Orada Tanrı ve Peygamber korkusu vardı biz de itaat ettik." dedi.

Enfal Suresi, 1-71 Ayetler

Sana ganimetlerin bölüştürülmesini soruyorlar. De ki "Ganimetlerin taksimi Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten mümin kimselerseniz Allah'tan korkun da biri birinizle aranızı düzeltin. Allah'a ve Resulüne itaat edin." Gerçek müminler onlardır ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir; ayetleri okunduğu zaman imanlarını arttırır. Ve bunlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler. Onlar ki, namazı gereği gibi kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yoluna harcarlar. İşte gerçekten mümin olanlar onlardır. Onlara Rablerinin katında dereceler vardır, bağışlanma ve değerli rızık vardır. Nitekim Rab'in seni, hak uğruna savaşmak için evinden çıkarmıştı. Oysa Müslümanların bir kısmı o zaman bundan hoşlanmamışlardı. Ve gerçek, gün gibi açığa çıktıktan sonra bile seninle münakaşaya devam etmişlerdi; sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlardı. İşte o zaman Allah size iki gruptan (kervan veya Quraysh ordusu) birini vadediyordu. Siz ise şanı ve şerefi olmayanın (kervan) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, ayetleriyle hakkı yerine oturtmak ve kafirlerin arkasını kesmek istiyordu ki, hakkın hak olduğunu tanıtın ve batılı büsbütün yok etsin; varsın o günahkarlar istemesin. O vakit siz Rab'inizden yardım diliyordunuz. O da "Ben işte art arda bin melekle size yardım ediyorum." diye duanızı kabul buyurmuştu. Allah bunu size bir müjde olsun ve bununla kalbleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer ancak Allah katındandır. Gerçekten Allah mutlak egemendir ve hikmet sahibidir. O sırada, size katından güven ve esenlik vermek için uyumanızı sağlıyordu. Sizi temizlemek, Şeytan'ın kuruntularından arındırmak, yüreklerinize kuvvet vermek ve ayaklarınızı sağlam bastırmak için gökten üzerinize yağmur indiriyordu. İşte o anda Rab'in meleklerine "Ben sizinle beraberim, müminlere sebat verin. Kafirlerin yüreğine korku salacağım, boyunlarının üstüne vurun, parmaklarına, parmaklarına vurun" emrini veriyordu. Çünkü onlar Allah'a ve Resulüne karşı geldiler. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın azabı çok çetindir. İşte gördünüz ya, şimdilik siz bunu

tadın, şu da kesindir ki, Ahiret'te kafirlere Cehennem azabı vardır.

Ey iman edenler! Toplu olarak kafirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arkalarınızı dönmeyin. Böyle bir günde her kim tekrar çarpışmak için geri çekilmek veya diğer bir safta yeniden mevzilenmek halleri dışında, arkasını dönerse, muhakkak Allah'ın gazabına uğrar ve varacağı yer cehennemdi; orası da ne kötü bir akıbetdir. Sonra onları siz öldürmediniz, lakin Allah öldürdü. Ok attığın zaman sen atmadın, Allah attı. Bu da müminlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Allah işitendir, bilendir. Gördünüz ya, Allah, kafirlerin kurduğu tuzakı işte böyle boşa çıkarır. Fetih istiyorsanız, işte size fetih gelmiştir, işinizi sonuçlandırmanız hakkınızda daha hayırlıdır. Şayet geri dönerseniz, biz de döneriz. O vakit askeriniz çok da olsa size hiç bir şekilde fayda vermez. İyi biliniz ki, Allah müminlerle beraberdir.

Ey iman edenler, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. İşitip durduğunuz halde onun emirlerinden yüz çevirmeyin! Ve işitmedikleri halde "işittik" diyenler gibi olmayın! Çünkü yeryüzünde dolaşan canlıların Allah katında en kötüsü anlamayan ve düşünmeyen sağırlar ile dilsizlerdir. Allah onlarda bir hayır görseydi onları işittirirdi. Ancak işittirseydi de, yine aldırılmaz ve arkalarını dönerlerdi. Ey iman edenler! Peygamber sizi, size hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Resulüne icabet edin. Ve bilin ki Allah, kişi ile onun kalbinin arasına girer ve siz kesinkes O'nun huzurunda toplanacaksınız. Sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmayacaktır ve bilin ki Allah'ın cezası şiddetlidir. Düşünün ve hatırlayın ki, bir zamanlar yeryüzünde güçsüzdünüz; hor görülen bir azınlıktınız. İnsanların sizi hırpalamasından korkuyordunuz, sonra O, sizi barındırdı, yardımıyla destekleyip güçlendirdi ve şükretmeniz için temizlerinden rızık verdi.

Ey iman edenler! Allah'a ve Resulüne hainlik etmeyiniz ki, bile bile kendi emanetlerinize hıyanet etmiş olmayasınız. İyi biliniz ki, mallarınız ve evlatlarınız birer imtihan aracından başka bir şey değildir. Allah katında büyük bir ecir vardır.

Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, O, size bir furkan (hakkı batıldan ayırd edecek bir anlayış) verir, günahlarınızı örtbas eder ve sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir. Hani bir vakitler, o kafirler, seni tutup bağlamak, öldürmek veya sürüp çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı da, onlar tuzak kurarken Allah da onlara tuzak kuruyordu. Öyle ya, Allah tuzakların en hayırlısını kurar. Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman "İşittik; dilersek bunun gibisini biz de söyleriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değildir." diyorlardı. Bir vakit de "Ey Allah, şayet bu senin katından gelmiş bir kitap ise, hiç durma üstümüze gökten taşlar yağdır veya bize daha acı bir azap ver." demişlerdi. Oysa sen içlerindeyken Allah, onlara azab edecek değildi. Tövbe ettikleri sürece Allah onlara azab etmez. Şu anda Allah'ın onlara azab etmemesi için bir sebep var mı ki? Oysa Mescid-i Haram'ı yasaklıyorlar (Kabe ziyareti). Üstelik onun hizmetine ehil kişiler de değiller. Çünkü onun hizmetine ehil olanlar ancak içlerinde Allah korkusu olanlardır. Lakin çoğu bunu bilmez. Kabe huzurunda onların duaları ıslık çalıp el çırpılmaktan başka bir şey değildir. O halde inkarınızdan dolayı bu azabı tadın bakalım.

Mallarını, Allah yolunda gitmenizi engellemek için sarfeden o kafirler, hiç şüphesiz yine onu sarfedecekler. Varsın sarfetsinler, sonra yüreklerine inen bir acı olacak ve mağlup olacaklar. Zaten kafirler toplanıp Cehennem'e gönderilecekler. Allah, murdarı temizden ayırd etmek için ve murdarın hepsini bir araya getirip topunu Cehennem'e koymak için böyle yapar. İşte bunlar o hüsranda kalanların ta kendileridir. O kafirlere de ki "Şayet bu işe son verirlerse daha önce yaptıkları bağışlanacak. Yok yine karşı koyar, isyana dönerlerse, öncekilere uygulananlar onlara da uygulanacaktır.". Ortalıkta fitne kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçerlerse muhakkak ki, Allah yaptıklarını görür. Yok vazgeçmez de tekrar eskiye dönerlerse artık bilin ki, Allah sizin yardımcınızdır. O ne güzel mevla, ne

güzel yardımcıdır. Şunu da biliniz ki, ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyden beşte biri mutlaka Allah içindir. O da Peygamber ile yakınlarına, yetimlere, miskinlere ve yolda kalmışlara aittir. Şayet siz Allah'a iman ettiyseniz; hak ile batılın ayrıldığı ve iki ordunun karşı karşıya geldiği Badr günü kulumuza indirdiğimiz ayetlere iman ettiyseniz bunu böyle biliniz. Ve biliniz ki, Allah, her şeye kadirdir.

Siz vadinin yakın bir yamacındaydınız, onlar da uzak yamacındaydılar. Kervan da sizden daha aşağıdaydı. Öyle ki, onlarla sözleşmiş olsaydınız dahi böyle bir buluşma yeri için kesinlikle anlaşamazdınız. Oysa, olması gereken zafer için Allah böyle takdir etti. Ta ki, helak olan apaçık bir delil gördükten sonra helak olsun, sağ kalanlar da yine apaçık bir delilden sonra yaşasın. Kesindir ki Allah işitendir, bilendir.

Hani Allah rüyanızda onları az gösteriyordu. Allah onları kalabalık gösterseydi korkacaktınız ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Ancak Allah sizi böyle bir şeyden uzak tuttu. Çünkü Allah gönüllerde yatanı da bilir. Ve işte onlarla karşılaştığınızda onları size az gösteriyordu, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah o mukadder olanı yerine getirecekti. Allah' her şeye kadirdir.

Ey iman edenler, bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça zikredin ki, kurtuluşa eresiniz. Ayrıca Allah'a ve Resulüne itaat edin ve birbirinizle didişmeyin; sonra içinize korku düşer ve kuvvetinizi kaybedersiniz. Sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir. Çalım atarak ve halka gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve Allah yoluna engel koyanlar gibi olmayın. Allah onların bütün yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır. Şeytan, onlara amellerini güzel gösterdiği zaman "Bu gün insanlardan size galip gelen olmayacak, ben de size yardımcıyım." demişti. Ancak iki tarafın karşı karşıya geldiği görününce arkasını dönüp kaçtı ve "Ben sizden kesinlikle uzağım. Ben sizin göremeyeceğiniz şeyler görüyorum ve ben Allah'tan korkarım. Ayrıca Allah'ın azabı çok çetindir." dedi. O sırada münafiklar ve kalblerinde hastalık bulunanlar, Müslümanlar hakkında "Dinleri onları aldattı." diyorlardı. Oysa her kim Allah'a tevekkül ederse bilsin ki, Allah galiptir, güçlüdür ve hikmet sahibidir. Melekler, o kafirlerin yüzlerine ve sırtlarına vura vura ve "Tadın bakalım cehennem azabını!" diye diye canlarını alırken hallerini görmeliydiniz. İşte bu sizin kendi ellerinizle meydana getirdiğiniz bir sonuçtur. Şüphesiz Allah hiçbir şekilde kulları için zalim biri değildir. Firavun'un izinden gidenler de onlardan öncekiler gibi Allah'ın ayetlerini tanımadılar. Allah da onları günahları yüzünden tutuklayıverdi. Çünkü Allah çok kuvvetli ve azabı çok çetin olandır. Bu, kendilerini değiştirmeleri için Allah'ın onların kavmine verdiği bir nimeti. Gerçekten de, Allah herşeyi işiten ve herşeyi bilendir. Firavun'un izinden gidenler de onlardan öncekiler gibi Rab'lerinin ayetlerini yalanladılar. Biz de onları günahları yüzünden helak ettik. Firavun ile arkasından gidenleri suda boğduk. Hepsi de zalimdiler.

Allah katında en zorda olan ve en fazla debelenenler, inkara saplanıp da bir türlü iman etmeyenlerdir. Onlar, kendileriyle anlaşma yaptığın halde her defasında bu anlaşmayı bozarlar ve bundan hiç çekinmezler. Bundan dolayı onları harpte yakalarsan, kendilerinden sonrakilere de gözdağı olacak şekilde ağır bir cezaya çarptır; belki ibret alırlar. Bir kavmin, sözleşmeye aykırı bir hainlik yapmasından çekiniyorsan, savaştan önce aynı şekilde anlaşmayı bozduğunu onlara bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez. O kafirler önce davranıp kurtulduklarını sanmasınlar. Onlar kesinlikle sizi aciz bırakamazlar. Siz de gücünüzün yettiği kadar onlara karşı bütün kuvvetlerinizi birleştirin ve cihad için atlar hazırlayın ki, hem Allah'ın düşmanlarını, hem de kendi düşmanlarınızı, ayrıca sizin bilmediğiniz daha başkalarını da korkutasınız. Allah yolunda her ne harcarsanız onun sevabı size eksiksiz ödenir ve asla haksızlığa uğratılmazsınız. Onlar barıştan yana olurlarsa, sen de barıştan yana ol ve Allah'a güven. Çünkü işiten ve bilen O'dur. Sana hile yapmak isterlerse, muhakkak ki Allah sana yeter. Seni yardımıyla ve müminler ile güçlendirecek olan O'dur. Müminlerin kalplerini birbirlerine karşı ısıtan O'dur. Yoksa sen yeryüzünde olanların hepsini harcasaydın dahi onların kalblerini ısıtamazdın. Lakin Allah onların kalplerini kaynaştırdı. Muhakkak ki O azizdir, hakimdir.

Ey Peygamber! Sana Allah yetişir, arkandan gelen müminlerle beraber. Ey Peygamber! Müminleri cihada teşvik eyle. Sabreden yirmi kişi olursanız, iki yüz kişiye karşı galip gelirsiniz. Sizden yüz kişi de kafirlerden bin kişiye karşı galip gelir. Çünkü onlar hakkı ve geleceği düşünmeyen anlayışsız bir kavimdir. Allah sizde bir zaaf olduğunu bildi ve yükünüzü hafifletti. O halde, sizden sabreden yüz kişi, iki yüz düşmana galip gelecektir. Bin kişi olursanız Allah'ın izniyle iki bin düşmana galip geleceksiniz. Allah sabredenlerle beraberdir.

Hiçbir peygamberin, yeryüzünde kesin zafere ulaşmadan önce esirler alması caiz değildir. Siz dünya malını istiyorsunuz, oysa Allah Ahiret'i kazanmanızı murad ediyor. Allah azizdir, hakimdir. Allah'dan bir hüküm bulunmasaydı aldığınız fideden dolayı size mutlaka büyük bir azab dokunurdu. Artık elde ettiğiniz ganimetleri helal ve hoş olarak yiyin ve Allah'a karşı gelmekten sakının. Muhakkak ki, Allah bağışlayıcıdır ve merhamet edicidir.

Ey Peygamber, elinizdeki esirlere de ki "Allah sizin kalplerinizde bir hayır bulursa, sizden alınandan daha hayırlısını size verir ve günahlarınızı bağışlar. Çünkü Allah bağışlayıcıdır." Sana hıyanet etmek isterlerse iyi bilsinler ki, daha önce Allah'a hainlik ettiklerinden dolayı Allah onların ezilmelerini sağladı. Allah her şeyi hakkıyla bilen hüküm ve hikmet sahibidir. Gerçekten de iman edip hicret eden, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad veren, onları barındırıp yardım edenler, işte bunlar birbirlerinin dostlarıdır. İman ettiği halde henüz hicret etmemiş olanlar, hicret edinceye kadar onlar üzerinde herhangi bir velayet hakkınız yoktur. Bununla beraber sizden yardım isterlerse, daha önce sizinle anlaşma yapanlar aleyhine bir durum olmadıkça, onlara yardım etmeniz de üzerinize borçtur. Allah bütün yaptıklarınızı görüp duruyor. Kafirler de aslında birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. Siz de öyle yapmazsanız, aksi halde büyük bir karışıklık olur. O kimseler ki, iman ettiler, hicret ettiler ve Allah yolunda cihada katıldılar, bir kısmı da onları barındırıp yer, yurt sahibi yaptılar ve yardıma koştular, işte bunlar hakkıyla mümin olanlardır. Onlar için bir merhamet ve cömertçe bir rızık vardır. Daha sonra hicret edip sizinle beraber savaşa katılanlar da sizinledir. Bir de akraba olanlar, Allah'ın kitabına göre onlar birbirlerine daha yakındırlar. Şüphe yok ki Allah her şeyi bilir.

Ata ibn Abu Ribah'tan Abd Allah ibn Abu Najih:

Abd Allah ibn Abbas, Enfal Suresi 65. Ayet geldiğinde Müslümanların şok olduğunu söyledi. Yirmi kişi ile iki yüz kişiye karşı savaşmanın imkansız olduğunu düşünüyorlardı. Ancak 66. Ayet onları rahatlattı. Allah bu ayeti ile bir öncekini iptal etmiş oldu.

Muhammad Abu Jafar ibn Ali ibn al-Husayn:

Tanrı onu elde ettiği ganimet ve esirlerden dolayı suçlu buluyordu, düşmanından fidye alan başka bir peygamber olmamıştı. Tanrı'nın Elçisi "Dünya dua edilecek ve temizlenecek bir yer haline geldi, bana her şeyi kapsayan kelimeler gönderildi, ganimet ve fidye almam helal oldu, bana müdahale etme yetkisi de verildi, bu ayrıcalıklar benden önceki hiç bir peygambere verilmemişti.

Tanrı'nın düşmanlarını öldürebilir, esir alabilir ve onlar için fidye isteyebilirim. Tanrı bize yeni bir Dünya arz etmektedir, bunun için başka dinden olanlar öldürülüp dize getirilmelidir. Tanrı daha önce bir kitap göndermemiş, bunları yasaklamamış, bunun için sizi cezalandıracağım dememişti. Sonra merhamet gösterip bunu yaptı ve kurallara uyulmasını istedi. Tanrı'dan korkun, Tanrı vericidir ve merhamet edendir. Sizden alınanlardan daha iyi bir şey verecekseniz Tanrı sizi bağışlar, Tanrı çok merhametlidir." dedi. Müslümanları birleşmeye teşvik etti, Göçmenleri ve onlara yardım edenleri (Ansar) din birliği içinde arkadaş yaptı ve inkar edenler de arkadaş oldular. Sonra "Bir mümin, başka bir mümine karşı, akrabası olsa dahi, inançsız biri ile birlikte olursa büyük bir karışıklık olur. Tanrı'nın kitabına göre Müslümanlar birbirlerine akrabalarından daha yakınlar." dedi.

Allah, elde edilen büyük ganimetin paylaşımı hususundaki sorunları da Enfal Suresi 41. Ayeti ile çözümlendi ve böylece kendisi ile peygamberine ait olan hisseleri beşte bire indirdi.

İhlas Suresi, 2. Ayet

Her şey ve herkes, ona muhtaçtır, onun zevali yoktur, birşeye muhtaç değildir.

Muhammad Suresi, 7. Ayet

Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.

Tevbe Suresi, 102-105 Ayetler

Savaştan geri kalanların bir kısmı günahlarını itiraf ettiler. Bunlar iyi ile kötü davranışı birbirine karıştırdılar. Belki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayan ve merhamet edendir. Mallarından sadaka alarak onları günahlarından arındır ve onlar için dua et. Muhakkak ki; senin duan onlara huzur verir. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir. Onlar, kullarının tövbelerini kabul edenin ve sadakalarını alanın çok merhametli Allah olduğunu bilirler.

10- Abu Afak'ın Katledilmesi, Ibn Ishaq 675 - Al Waqidi 175

Banu Amr ibn Awf'ın Banu Ubayda klanından Abu Afak, Peygamber'in al-Harith ibn Suwayd ibn Samit'i öldürtmesine tepki göstermiş ve şu mısraları yazmıştı:

Uzun yaşadım, fakat hiç görmedim,
Onlar gibi meclisin iradesine ve
Birlik olma kararına sadık olanlar
Ve müttefikleri onları çağırdığında
Sonra Qayla'nın oğulları toplandığında.
Dağları devirip asla teslim olmamışlardı,
Onlara gelen bir binici onları ikiye böldü.

Her şeye izin verilir veya yasaklanır.
Şan veya krallığa inanıyor muydun,
O halde Tubba'yı takip etmeliydin.

Ibn Sad, Kitab al-Tabaqat al-Kabir 2:31

Hicret'ten sonra yirminci ayda (Nisan 624) Allah'ın Habercisi, Salim ibn Umayr al-Amri'yi Abu Afak'ı öldürmekle görevlendirdi. O halkı kendisine karşı kışkırtan şiirler yazan bir Yahudiydi.

Badr'e de katılmış olan Salim ibn Umayr al-Amri "Abu Afak'ı öldüreceğime ya da onun önünde öleceğime dair bir yemin ederim" diyerek yola çıktı. Sıcak bir akşam gelene kadar bekledi ve açık bir yerde uyuyan Abu Afak'ın üzerine çıkıp karaciğerinin üzerine koyduğu kılıcını yatağa gelene kadar bastırdı. Allah'ın düşmanı çığlık atınca, koşup gelen takipçileri cesedi evine taşıdılar.

Abu Afak bu mısralara kızan Kutsal Peygamber tarafından katledilince Umama ibn Muzayriya şöyle seslendi:

Sen Tanrı'nın dinine ve Ahmad'ın adamına yalan söyledin!
Onun adına soruyorum, baban kim, kötülük onun tarafından mı üretildi?
Bir Hanif gece vakti sana güvendi ve dedi ki
"Sana göre çok yaşlı olan Abu Afak'ı al!"
Gerçi cin misin yoksa insan mı, çok iyi biliyorum
Onu gecenin yarısında kim öldürdü bunu da söyleyebilirim.

Ali Dashti, A study of the Prophetic Career of Mohammad

Yüz yirmi yaşında olan Abu Afak, Muammad'e karşı şiirler yazdığı için, onun adamı Salem ibn Omayr tarafından öldürüldü. Peygamber "Benimle uğraşan bu küstah kim?" diyordu (Ibn Ishaq, Peygamber'in "Beni bu hüzünden kim kurtaracak?" dediğini yazar). Bu yaşlı şairin öldürülmesi üzerine Asma ibn Marwan, Peygamber hakkında şiirler yazmaya başladı ve o da katledildi.

Sadece Savaşçılar Öldürülebilir! Maulana Muhammad Ali, Muhammad The Prophet

Açık bir şekilde belirttiği gibi, savaşçı olmayan bir kişi, karısı veya çocuğu öldürülmemelidir. Aslında Hanefi yasasının temel prensibi olan bu sonuç, Kutsal Peygamber'in kendisinin söylediği kelimelere dayanmaktadır. Abu Dawud, Rab'in oğlu Rabah'ın (Muhammad) otoritesini şöyle anlatıyor:

Bir savaşta Peygamber ile beraberdik ve halkın bir araya toplandığını gördü. Bir adamı, halkın niçin bir araya toplandığını sorgulamak için gönderdi. Haberci geri döndü ve "Öldürülen bir kadın var!" dedi. Kutsal Peygamber "O savaşmıyor!" diye uyardı. Khalid ibn Walid'in lider olduğu günlerdeydi. Peygamber Khalid'e bir adam gönderip bir kadını öldürmemesini ve kaçırmamasını buyurdu. Kutsal Peygamber, savaşta dahi, sadece o savaşa katılan kişilerin öldürülebileceğini, kadınların iş yaptığını fakat fiili mücadelede yer almadığını bildirdi. Bu görüşü esas alan Hanefi yasasında çocuklar ve yaşlı insanlar haricinde, savaşta yer almayacak bir çok kişinin bahsi geçer.

Kuran'ın kesin talimatlarına aykırı olan bu cinayeti "Peygamber'in Yahudilerin katledilmesi için genel bir emir vermesinden kaynaklandı" diye açıklayanlar olmuştur. Buna yoruma karşı çıkanlar ise "O halde bu hareket niçin sadece bir Yahudi'nin öldürülmesi ile sınırlı kaldı?" diye sordular.

11- Asma bint Marwan'ın Katledilmesi, Ibn Sad - Kitab al-Tabaqat al-Kabir 2:30
(Al-Waqidi'nin katibi Muhammad ibn Sad ibn Mani al-Hashimi'den rivayetle)
Maulana Muhammad Ali, Muhammad The Prophet 199

Cherag Ali, A Critical Exposition of the Popular Jihad 60

Asma bint Marwan'ın öyküsü ve ölümü Ibn Ishak ve Ibn Sad'ın eserlerinde yazılıdır. Raporlara göre, ailesi Muhammad ve takipçilerini Medine'de hoş karşılanmayan kişiler olarak gördüler. 624 yılında Badr zafere-rinden sonra Kutsal Peygamber kendisine muhalif olanları öldürtmeye başladı. Asma bint Marwan, Medine'de yaşayan Ummayad klanının bir kadın üyesiydi ve kendi türünden olmayan bir başkana itaat eden Medine halkını eleştiren şiirler yazıyordu. Bu onun ölüm fermanı oldu. Ibn Ishaq, Asma'nın Abu Afak'ın öldürülüşüne gösterdiği tepki ve tiksinti yüzünden öldürüldüğünü yazıyor.

Ibn Ishaq 675, Al-Waqidi 173

Muhammad ibn Ibrahim al-Shami ← Muhammad ibn al-Hajjaj al-Lakhmi ← Mujalid ibn Saed ← Al-Shuabi
← Ibn Abbas:

Asma bint Marwan, Banu Umayyya ibn Zayd klanındandı. Abd Allah ibn al-Harith ibn Al-Fudayl, babası al-Harith'in onun Banu Khatma klanından Yazid ibn Zayd ile evli olduğunu söylediğini rivayet eder. Abu Afak öldürülünce Muhammad ve takipçilerini sorumlu tutan Asma bint Marwan şu mısraları yazdı:

*Banu Malik ve Banu al-Nabit'i kınıyorum,
Ve Banu Aws'i ve Banu el-Khazraj'ı.
Hepiniz sizden olmayan bir yabancıya itaat ettiniz.*

*Onların hiçbiri Murad veya Madhhij'ten değil.
Şefinizin öldürülmesinden sonra
Ondan iyi şeyler bekliyor musunuz?
Aç bir adamın çorbasını beklemesi gibi?
Onun yaptıklarına şaşkınlık duyan
Ve ona sürpriz bir saldırıda bulunacak
Gururlu bir adam yok mu içinizde?
Beklentileriniz için umutlarınız yok olmadı mı?*

Şiiri duyan Muhammad “Beni Marwan’ın kızından kim kurtaracak?” diye seslendi. Asma’nın kocasıyla aynı kabileye mensup kör bir adam olan Umayr bin Adiy al-Khatmi isteğini yerine getireceğini söyledi. Gece karanlığında beş oğluyla birlikte kadının yatak odasına girdi, bebeği göğsünde uyuyordu. Umayr çocuğu Asma’nın göğsünden aldı ve kadını öldürdü ve sabah gelip Havari’ye yaptığını anlattı. Muhammad “Allah’a ve Elçisi’ne yardım ettiniz.” dedi ve Umayr “Kötü bir şey yapmadım mı?” diye sordu. Havari de “İki keçi onun için birbirinin kıçını boynuzlamayacak.” cevabını verdi. Böylece Umayr halkına döndü.

Hassan ibn Thabit’in Asma’nın öldürülmesi üzerine yazdığı şiir:

*Banu Wail ve Banu Waqif ve Banu Khatma
Ben Banu al-Khazraj’dan daha aşağıdayım.
Ahmakça onun acısına ağlayınca
Ölüm onu da aldı.
Görkemli ve kökenli bir adamı rencide ettin,
Onun içindeki asalet gitti ve o sana geldi.
Gece yarısından önce kanında boğuldun,
Dolayısıyla ben hiç bir şey duymadım.*

O günden önce Medine’de inanışlarını gizleyen Müslümanlar vardı, fakat Asma bint Marwan’ın öldürülüşünden sonra durumu açıkladılar. “Okur” olarak anılan Umayr bin Adiy, Abd Allah ibn Aws ve Khuzaima ibn Thabit İslam’ı ilk kabul edenlerdendir.

Bint Marwan’ın öldürülmesinden bir gün sonra Banu Khatma’nın adamları hep birlikte Müslüman oldular.

Sahih al-Bukhari 82:836 - Aisha’dan rivayetle: *Peygamber, Allah’ın sınırları aşılanaya kadar kendi benliği için intikam almayı düşünmedi. Bu olayda Allah adına intikam aldı.*

Sunan Abi Dawud 42:4767 - Aisha’dan rivayetle: *Peygamber günah içermeyen iki şey hususunda tercih yapmamıştır. Şayet yapmışsa bunu kimse ondan daha kolay kabullenemezdi. O, Allah’ın yasakladığı bir şey ihlal edilmediği sürece hiçbir zaman kendi adına intikam almadı; bu durumda Allah adına intikam aldı.*

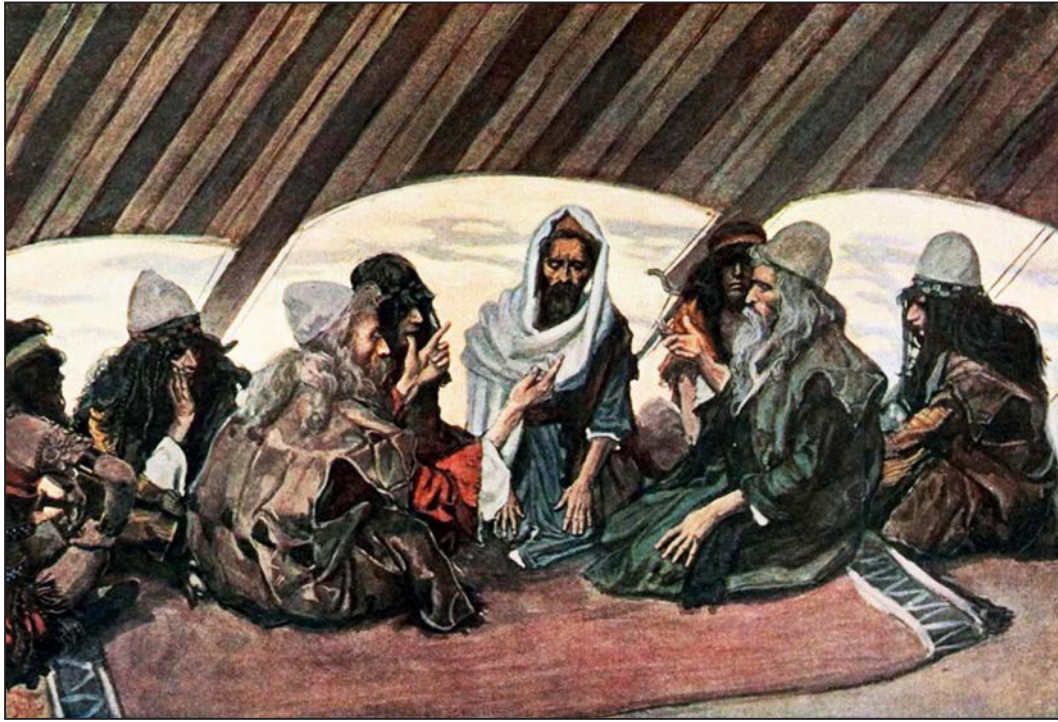
Riyad as-Salihin 1: 641 - Aisha’dan rivayetle: *Peygamber iki konuda seçim yapması gerekiyorsa, bunu yapmak günah olmadığı sürece her zaman daha kolay olanı seçerdi. Günahkar olsaydı, bunu yapmaktan kaçınırdı. Kendi iyiliği için kimseyi intikam almadı; ancak sınırları aşıldıysa Allah’ın emaneti için intikam alıyordu.*

12- Banu Qaynuqa Seferi, Tabari 7:85

Abraham'ın oğlu Manasseh ibn Joseph ibn Jacob ibn Isaac'ın soyundan gelen ve adını ataları Qaynuqa ibn Amchel ibn Munshi ibn Yohanan ibn Benjamin ibn Saron ibn Naphtali ibn Hayy ibn Moses'ten alan Banu Qaynuqa, İslam öncesi Medine'de yaşayan Yahudi kabilelerinden biriydi.

Müslümanların Medine'de güç kazanmasına karşı çıkarlarını korumak isteyen Yahudilerin Quraysh ile teması geçmesi bölgeden sürülmelerinin ana sebeplerinden biridir. Müslümanlar ile Banu Qaynuqa arasındaki anlaşmazlığın Badr Savaşı'ndan kısa süre sonra ortaya çıktığını yazan Ibn İshaq şu öyküyü anlatır:

Müslüman bir kadın Qaynuqa pazarında bir kuyumcuya gider. Yahudi kuyumcu dükkanında oturan kadının eteğinin ucunu bir dikenle üst kısmına iğneler ve kadın ayağa kalınca üstü açılır. Kadının feryadı üzerine yardıma gelen bir Müslüman dükkan sahibini öldürür. Qaynuqa kavminden ayak takımı bir grup da Müslüman adamı öldürür ve bu büyük bir gerginliğe sebep olur. Öldürülen Müslümanın akrabalarının başvurusunu dikkate alan Muhammad daha önce yaptıkları anlaşmanın yenilenmesini ister, Yahudiler de bu teklifi reddederler.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn İshaq ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Muhammad, gerilimin artması üzerine Banu Qaynuqa halkını pazar yerinde topladı ve onlara seslendi "Ey Yahudiler! Allah'ın Quraysh'e verdiği gibi cezanın size gelmesinden sakının. İslam'ı kabul edin, benim size Allah tarafından gönderilen bir peygamber olduğumu biliyorsunuz. Bu kutsal kitabınızda ve Allah'ın size iletilerinde yer almıştır."

Qaynuqa halkı "Muhammad, sence biz senin halkın gibi miyiz? Savaş konusunda hiçbir fikri olmayan bir halkla karşılaştın ve galip geldin, fakat bunu kendin için bir fırsat olarak görme. Bizimle savaşırsan kim olduğumuzu görürsün."

Shibli Nomani ve **Safi al-Mubarakpuri** bu cevabı savaş ilanı olarak kabul ederler.

Al-Harith ← Ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Muhammad ibn Abd Allah ← al-Zuhri:

Tanrı'nın Elçisi 624 yılı Shawwal ayında (26 Mart-24 Nisan) Banu Qaynuqa'ya karşı harekete geçti.

Müslüman kaynaklar problemlerin sebebini Medine Anlaşması'nın çiğnenmesi olarak gösterirler. Francis Edward Peters, Muhammad'ın Banu Qaynuqa üzerine yürüdüğünde bir sebep göstermediğini söyler. Fred Donner Qaynuqa'nın Medineliler ile ilişkilerini kesip Mekkeli esnaf ile yakın temas içinde olmasının bu olayları körüklediğini ileri sürer. **Norman Stillman** Badr Savaşı ile güçlenen Muhammad'ın Yahudi muhalefetini ortadan kaldırmaya karar verdiğine inanır.

Al-Zuhri ← Urwah:

Bu sırada Gabriel bir ayet indirdi

Enfal Suresi, 58. Ayet

Anlaşma yaptığın bir kavmin hainlik etmesinden korkarsan, sen de antlaşmayı bozduğunu aynı şekilde onlara bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.

Muhammad "Banu Qaynuga'dan korkuyorum!" demişti, fakat Urwah'ın anlattığına göre ayetin indirilmesinden sonra takipçileri ile birlikte onlara doğru ilerledi.

Al-Wagidi ← Muhammad ibn Salih ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Tanrı'nın Habercisi onları on beş gün boyunca kuşattı ve herhangi birinin dışarı çıkmasını engelledi. Sonra boyun eğdiler. Onlar yanlış davranmışlardı ve Havari onları öldürmek istiyordu, fakat Abd Allah ibn Ubayy onların adına konuştu.

Ibn Ishaq ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Abd Allah ibn Ubayy "Muhammad mevalimi iyi terbiye ederim, onlar da al-Khazraj'in üyeleri!" dedi. Peygamber düşünürken "Muhammad mevalimi iyi terbiye ederim." diye tekrar etti. Peygamber uzaklaşmak isteyince, elini yakasına koydu. Allah'ın Habercisi öfkeyle "Bırak beni! Lanet olsun binak beni!" dedi. Ibn Ubayy "Hayır, Tanrı adına mevalime iyi davranıncaya kadar seni bırakmayacağım. Zırhsız dört yüz ve zırhlı üç yüz adam; onlar beni Araplara ve Arap olmayanlara karşı savundular. Şimdi sen onları bir sabah vaktinde kesip atacak mısınız? Tanrı adına kendimi kendimi güvende hissetmiyorum ve geleceğin sakladığı şeylerden korkuyorum" dedi. Tanrı'nın Elçisi de "Onlar sizindir!" diye karşılık verdi.

Muhammad ibn Umar ← Muhammad ibn Salih ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Peygamber "Bırakalım; Tanrı onları veya Abd Allah ibn Ubayy onları lanetleyebilir." dedi. Böylece Müslümanlar gittiler. Onların yerlerinden atılması için emir veren Tanrı'nın Habercisi, topraklarının ve mülklerinin ganimet olarak alınmasını da istedi. Kuyumculuk işi ile uğraşan Banu Qaynuga halkının önemli bir arazisi yoktu. Tanrı'nın Habercisi silahlarına ve ticaret araçlarına el koydu ve onları kullandı. Gerçekte onların çocuklarıyla birlikte sınır dışı edilmesinden sorumlu olan kişi Ubadah ibn al-Samit'di. "En uzak

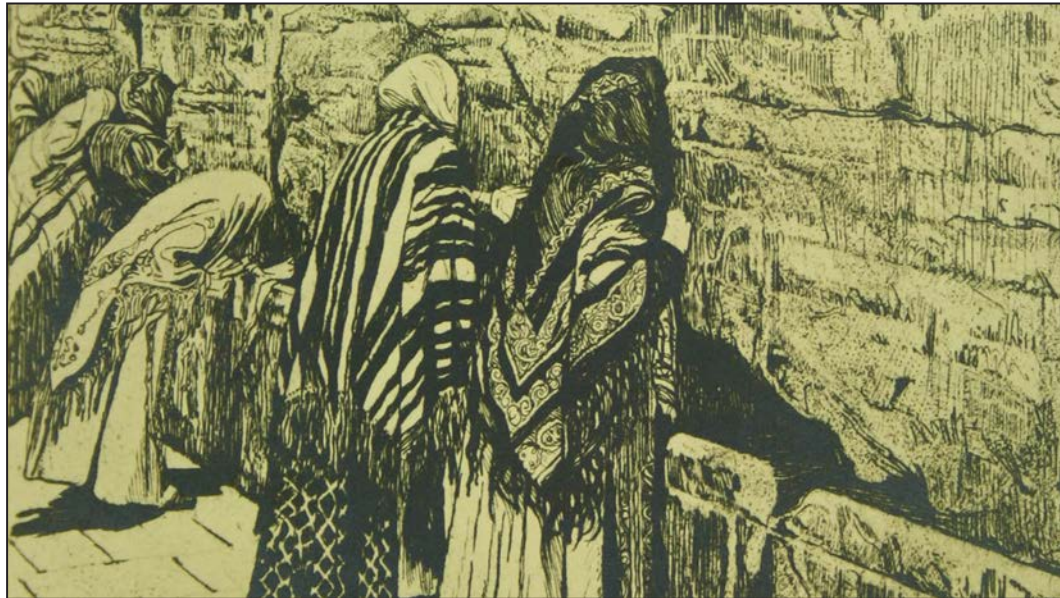
yer onlar için en iyisidir.” diyerek Banu Qaynuga halkının Daraa’ya gönderilmesini istedi. Tanrı’nın Habercisi bu sefer sırasında Medine’yi Abu Lubabah ibn Abd al-Mundhir’in idaresine bırakmıştı. Müslümanların beyaz bayrağı da Hamzah ibn Abd al-Muttalib tarafından taşındı.

Ali İmran Suresi, (10-13) Ayetler

Kafir olanları Allah katında ne malları ne evlatları kurtarır. Onlar ateşin yakacağı kişilerdir. Firavun soyu ve ondan öncekiler gibi hani. Ayetlerimizi yalanladılar, Allah da onları yok etti. Allah’ın gazabı çok şiddetlidir. İnkâr edenlere de ki “Siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası yakılacağınız yerdir.”. Daha önce yapılan savaş size örnek olmalıdır. Ordulardan biri kafirdi ve Allah yolunda çarpışan rakibini kendisinin yarısı kadar görüyordu, fakat Allah kendisine inananları destekliyordu. Şüphesiz anlayabilenler için bu olaydan çıkartılacak dersler vardır.

Ibn Hisham’a göre, Muhammad Banu Qaynuqa’yı 15 gün boyunca kuşattı ve Quraysh’den beklediği yardımı alamayan Yahudiler şartsız olarak teslim oldu. **William Montgomery Watt**’a göre, taraflar kesinlikle kuşatmadan önce görüştüler. Banu Qaynuqa’nın 400’ü silahlı 700 kişilik bir ordusu vardı. Muhammad müttefiklerinin desteği olmadan böyle bir kuşatmayı gerçekleştiremezdi. Ibn Ishaq’a göre, Banu Qaynuqa’nın teslim olmasından sonra Banu Khazraj kabilesinin şefi Abd Allah ibn Ubayy onlar için yalvardı. Ibn Ubayy’ın bu isteğinin kabul edilmesi ve Qaynuqa’nın 700 savaşçı ile bölgede bulunması, Mekkelilerin saldırması halinde Müslümanlar için büyük bir sorun yaratabilirdi. Ancak kararlı davranan Muhammad, Medine Sözleşmesi ile adil bir düzende yaşama sözü verdiği Yahudi kabilelerinden biri olan Banu Qaynuqa’yı bütün mal varlığına el koyduktan sonra Medine’den sürdü.

Banu Qaynuqa Wadi al-Qura’yı terkeden ilk Yahudi kavmi oldu. Suriye’nin güneyinde Daraa’ya yerleştiler ve oradaki Yahudi boylarıyla kaynaştılar. Ganimet olarak aldığı Banu Qaynuqa’nın silahlarının, araç gereçlerinin ve tüm mallarının beşte birini kendisine ayıran Muhammad, gerisini takipçilerine dağıttı. Bu sırada Abd Allah ibn Salam adında bir haham ve Banu Qaynuqa’nın bazı üyeleri Müslümanlığı seçip Medine’de kaldılar.

Ağlama Duvarı, Jerusalem. Ephraim Moses Lilien

13- Al-Kudr Seferi, Tabari 7:88

Abu Jafar al-Tabari, Banu Qaynuqa'dan sonra ve al-Sawiq'den önce, 624 yılı Muharram (23 Haziran - 22 Temmuz) ayında al-Kudr seferinin yapıldığı hususunda al-Waqidi ile aynı görüşte olduğunu bildiriyor.

Tanrı'nın Habercisi, Banu Sulaym ve Banu Ghatafan'ın Qarqarat al-Kudr'da toplandığını öğrenince onların üzerine bir sefer düzenledi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Badr'dan sonra Dhu al-Qidah (Mayıs) ayını ve Dhu al-Hijjah (Haziran) ayının ilk üç haftasını Medine'de geçiren Tanrı'nın Habercisi, daha sonra Quraysh esirleri için gelen fidyeler ile meşgul oldu. Muharram ayının başlarında al-Kudr denilen sulak bölgeye bir sefer düzenledi ve orada üç gün kaldıktan sonra savaştan geri döndü. Ardından bir pazar günü, Ghalib bin Abd Allah al-Laythi'yi Banu Sulaym ve Banu Ghatafan'a baskın yapması için gönderdi. Müslümanlar, üç kayıp vermelerine rağmen, kendilerine karşı koyan insanları öldürüp evlerini ele geçirdiler ve bir çok ganimet ile birlikte Medine'ye geri döndüler.

14- Al-Sawiq Seferi, Tabari 7:89

Abu Jafar al-Tabari ← Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Tanrı'nın Habercisi Muharram ayının geri kalanını Medine'de geçirdikten sonra, 23 Temmuz'da başlayan Safar ayında, al-Sawiq'e gelen Abu Sufyan ibn Harb ve müşrikler üzerine bir sefer düzenledi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Jafar ibn al-Zubayr ve Yazid ibn Ruman:

Badr savaşından sonra, Mekke'ye dönen Abu Sufyan ibn Harb, Badr'dan kurtulan Quraysh savaşçıları ile birlikte Muhammad'e karşı bir savaş başlatana kadar saflığını kaybetmemek için başına su dokundurmayaya yemin etmişti. Sonunda yeminini yerine getirebilmek için iki yüz Quraysh süvarisi ile birlikte yola çıktı ve Medine yolunda Qanat'ın üst kısmında Tayt adı verilen bir dağda konakladı. Sonra geceleyin yola çıktı ve gece sürerken Banu al-Nadir'e gelip Huyayy ibn Akhtab'ın kapısını çaldı. Ancak korkuya kapılan Huyayy kapıyı açmayı reddetti. Abu Sufyan oradan Banu Nadir'in hazine şefi Sallam ibn Mishkam'ın evine gitti ve içeri girmek için izin istedi. Bunu kabul eden Sallam onu ağırlayıp yiyecek içecek sağladı, ayrıca Müslümanlar hakkında gizli bilgiler verdi. Gecenin sonuna doğru ayrılan Abu Sufyan kendisini bekleyen yoldaşlarının yanına döndü ve bazı adamlarını Medine'ye doğru gönderdi. Bunlar al-Urayd isimli bir bölgeye giderek orada evleri ve bahçeleri ateşe verdiler ve Ansar'ın bir adamını öldürüp geri döndüler. Ancak bazı Müslümanlar onları görmüştü ve olanı biteni Tanrı'nın Habercisi'ne iletiler. O da Abu Lubabah ibn Abd al-Mundhir'i vekil olarak Medine'de bırakıp iki yüz süvari ile Qarqarat al-Kudr'a kadar geldi, fakat Abu Sufyan ve adamlarına yetişemedi. Al-Waqidi'ye göre kaçarken yüklerini hafifletmek için arpa unu çuvallarını tarlalara bırakmışlardı (Seferin ismi bu yüzden al-Sawiq'dir). Tanrı'nın Habercisi geri dönünce Müslümanlar "Bu keşif yolculuğunun bize faydası oldu mu?" diye sordular. O da "Evet!" cevabını verdi.

Abu Sufyan Mekke'den yola çıkmadan önce, Quraysh'ı harekete geçirmek için şu mısraları okumuştü:

Toparlanın ve saldırın. Yathrib ve halkı sizin için
Bir ganimet olacaktır, bir araya gelerseniz;

Kuyu gününün lehlerine dönüşmüş olmasına rağmen,
Onun ardından gelen şey senin lehine dönecektir.
Kadınlara yaklaşmayacağıma ve temizlik suyunun
Başıma ve cildime temas etmeyeceğine yemin ettim.
Sizler al-Aws ve al-Khazraj'ı yok edene kadar;
Gerçekten kalbime ateş düştü, yakıyor beni.

Kab ibn Malik ona şu mısralar ile cevap verdi:

Harrah'ı övmekten hoşnut olan Ibn Harb'in ordusu için
Tanrı'ya dua edenlerin annesi iç çekiyor.
Müslümanlar, onların vücutlarını bir kenara aldıklarında,
Dağların tepesinde uçan kuşlar üzerlerine üşüşmüşlerdi.
Onlar develerinin diz çöktüğü yere bir ordu ile geldiler,
Orası ölçülseydi, bir çakalın terkettiği boşluktan fazlası değildi.
O vadide zafer ve zenginlikten ödün verildi
Ve kahramanlıktan ve de mızraklardan.

15- Dhu Amarr Seferi

Hajjah Amina Adil, Muhammad the Messenger of Islam 310
Safiur-Rahman Al-Mubarakpuri, Sealed Nectar 286

Muhammad ibn Abd al-Wahhab, Biography Of the Prophet (Mukhtasar Seerat al-Rasul Kabir) 1:471

İttifak içinde olan Banu Muharib ve Banu Thalabah kabilelerinin Medine'yi basmayı ve kendisine zarar vermeyi planladıklarını haber alan Peygamber düşmanla meşgul olmak için sahabeleri ile birlikte hazırlandı.

Ibn Sad, Kitab al-Tabaqat al-Kabir 2:39

Banu Ghatafan Medine'yi kuşatıp Muhammad'ı ele geçirmeyi planlıyordu. Banu Muharib'ten Duthur ibn al-Harith adlı birinden bunu haber alan Allah'ın Habercisi, Hicret'ten 25 ay sonra Rabi al-Awwal (21 Ağustos - 19 Eylül) ayında al-Nukhayl topraklarının Najd bölgesindeki Dhu Amarr'da yaşayan Ghatafan kabilesine bir sefer düzenledi. Uthman Ibn Affan'ı Medine'de kendisine vekil olarak bırakan Allah'ın Habercisi 12 Rabi al-Awwal (1 Eylül 624) Cumartesi günü 450 süvari ile yola çıktı.

Mirza Bashir Ahmad, The Life & Character of the Seal of Prophets (Sirat Khatam al-Nabiyyin) 2:292

Müslümanlar Dhu Amarr'a yaklaşınca Ghatafan halkı yerlerini terk edip hızla dağlara tırmandılar. Bu sırada Banu Thalabah'tan Jabbar adında bir bedevi ele geçirildi. Kutsal Peygamber, kendisine getirilen Jabbar'dan Banu Thalabah ve Banu Maḥarib halkının dağlara kaçtığını öğrendi ve üç gün bekledikten sonra yapacak bir şey kalmadığı için geri dönülmesini emretti. Böylece Banu Ghatafan tehditi geçici olarak önlenmiş oldu. Müslümanlığı kabul eden Jabbar da eğitilmesi için Bilal'e teslim edildi.

16- Kab ibn al-Asraf'ın Öldürülmesi, Tabari 7:94 - Ibn Ishaq 440

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Mekke halkı Badr'de felaket yaşarken, Tanrı'nın Habercisi Zayd ibn Harithah'ı Safilah halkına ve Abd Allah ibn Rawahah'ı da Aliyah halkına göndedi. ikisi de Medine'deki Müslümanlara Tanrı'nın Muhammad'e zafer bahşettiğini ve bir çok müşrikin öldürüldüğünü müjdelediler.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Mughith ibn Abi Burdah ibn Asir al-Zafari, Abd Allah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm, Asim ibn Umar ibn Qatadah ve Salih ibn Abi Umamah ibn Sahl:

Kab ibn al-Ashraf, Tayyi kabilesinin Banu Nabhan klanından; annesi de Yahudi Banu al-Nadir klanındandı. Badr'de olanları öğrenince "Bu doğru mu? Ne yazık! Muhammad, Zayd ibn Harithah ve Abd Allah ibn Rawahah gibi insanlar ile adını verdiği kişileri öldürebilir mi? Onlar insanların en asilleriydi. Tanrı adına, Muhammad bu insanları öldürdüyse, Dünya'nın göbeği şu an yaşadığımız yerden daha iyi bir yer olmalı." dedi. Sonra, Badr'de yaşananlardan emin olunca yola çıktı, Mekke'ye gitti. Orada Atikah bint Asid ibn Abi al-Is ibn Umayyah ibn Abd Shams ile evli olan al-Muttalib ibn Abi Wadaah ibn Dubayrah al-Sahmi'nin evinde misafir oldu ve Havari'yi (Muhammad) hedef alıp Badr'de öldürüldükten sonra çukura atılan insanları hatırlatan şiirler okudu:

Badr'ın kumlu toprağı halkının kanını yeryüzüne çıkarıyor.
Badr gibi olaylarda acı çekmeli ve ağlamalısın.
Halkının en iyisi, sarnıçlarının etrafına serilmiş,
Prenslerin yalan söylemesini garip bulmayın.
Kaç yakışıklı asil adam, öldürüldüklerinde
Sığınacak yeri olmayan evsizler gibiydiler.
Özgürdüler, yıldızlar yağmur vermediğinde.

“Başkalarına yük olan, onları yöneten,
Ne yapmaları gerektiğini söyleyen, kavga eden
Bazı insanların öfkesi beni memnun eder!” diyordu Kab ibn al-Ashraf keder içinde.
Haklıydılar! Yeryüzünde öldürüldüğü zaman,
Parçalara ayrıldı ve halkını tanıdı.
En nefret ettiği şey güvenmemektir
Veya kör ve sağır olarak yaşıyordu.

Bana, Banu al-Mughira'nın aşağılanmış olduğu söylendi.
Ve Abu al-Hakim'in ölümüyle iyice zayıf düştü,
Ve Rabia'nın iki oğlu da onunla birlikteydi.
Ve Munahbih ve diğerleri onlar öldürülürken yetişemediler.
Bana al-Harith ibn Hisham tarafından söylendi.
O bizi ve birliklerini topluyor,
Yathrib'i ordusuyla ziyaret etmek için.
Sadece asil ve yakışıklı bir adam şöhretini koruyabilir.

Hassan ibn Thabit ona şöyle cevap verdi:

Rab onun için tekrar tekrar ağlıyor mu
 Ve bu aşâğılık sis içinde hiçbir şey duymuyor mu?
 Badr Vadisi'nde bazılarını gördüm katledilirken,
 Gözler onlar için gözyaşı döküyor.
 Ağla Atika, sana bir köle ağlaması yakışır.
 Küçük bir sürtüğü izleyen bir yavru gibi.
 Tanrı, liderimize mutluluk vermişti
 Ve onunla savaşanları utandırıp secde ettirdi.
 Kalpleri korkuyla dolu olanlar
 Uzaklara kaçtılar.

Banu Umayya ibn Zayd'a bağlı Bali klanının müttefiki Banu Murayd'dan Müslüman bir kadın olan al-Jaadir da Kab'a cevap verdi:

Bu köle büyük bir ilgi gösteriyor
 Öldürülenler için yorulmadan ağlarken.
 Badr'de katledilenlerin ağladığı göz ağlayabilir mi?
 Ve Luayy ibn Ghalib onların iki katı ağlayabilir.
 Bu onların kanını hoşnut eder mi?
 Olanlar Mekke dağları arasında yaşayanlar tarafından görülebilir!
 Onlar kesin olarak gördüler ve şahit oldular
 Diğerlerinin saçları ve sakallarından sürüklenişine.

Kab ibn al-Ashraf ona şu karşılığı verdi:

O aptallığından kurtul ki güvende olasın
 Mantıksız bir konuşma yaptın!
 Gözyaşlarımla alay mı ediyorsun,
 Beni gönülden seven insanlar için?
 Yaşadığım sürece ağlarım ve hatırlarım,
 Mekke'nin evlerinde şanı olan insanlar için.
 Hayatım adına, Murayd düşmanlardan uzak dururdu.
 Ama şimdi çakallar haline geldiler.
 Burunlarını kesmek zorunda kalacaklar,
 Luayy ibn Ghalib'in iki klanına hakaret etmek için.
 Murayd'taki payımı Jadar'a veriyorum
 Gerçekte, Tanrı'nın evi Mekke'nin dağları arasındadır.

Kab ibn al-Ashraf, Mekke'yi, Quraysh'ı Badr'da öldürülen insanlar için ayağa kaldırdıktan sonra tekrar Medine'ye döndü ve amatör şair Umm al-Fadl ibn Harith'ın aşâğıdaki mısralarını okumaya başladı:

Bir vadide durmadan ayrılıyor musunuz
 Ve Umm al-Fadl'ı Haram'da terk mi ediyorsunuz?
 O, soluk tenli ve safran kokuludur.
 Sıkıldığında kokular sürünür, saçını kına ile boyar

Yükselmek için, fakat sonra vaz geçer,
Ayak bilekleri ve dirsekleri arasında uzanır.
Umm Hakim gibi o da bize yakinken,
Bizi birbirine bağlayan bağlar sağlamdır ve küçüksenemez
Kalbim tarafından yönlendirilen Banu Amir'den biri
Deliliğe doğru yol alır; ama şayet o isterse
Kab'ın hastalığını tedavi edebilir.

Kadınların şefi ve onun kabilesinin şefi olan babası,
Yükümlülüklerini yerine getiren şöhretli insanlar olan.

O kadının sahip olduğu gibi, gece yükselen,
Ay olmadığında ortaya çıkan bir Güneş görmemiştim.

Ardından Müslümanların bazı kadınlarına aşk şiirleri hazırladı ve onları aşığladı.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Ahab ibn al-Mughith ibn Abi Burdah:

Peygamber “Beni Ibn al-Ashraf” dan kim kurtaracak?” diye sordu. Banu Abd al-Ashhal’dan Muhammad ibn Maslamah “Ey Tanrı’nın Elçisi, seni ondan kurtulacağım; onu öldüreceğim!” dedi. Peygamber “Yapa-bilirsen yap.” diyerek onay verdi.

Al-Wagidi, Peygamber’in suikastçıları 624 yılının Rabi al-Awwal (21 Ağustos - 19 Eylül) ayında gönderdiğini iddia ediyor.

Ibn Maslamah üç gün üç gece kendisini canlı tutacak kadar yiyip içmekten başka bir şey yapmadı. Bunun üzerine Tanrı’nın Habercisi onu çağırdı ve sordu “Neden yemek ve içmekten vazgeçtin?”

Ibn Maslamah “Ey Tanrı’nın Elçisi, sana bir söz verdim ve bunu gerçekleştirebilir miyim, bilmiyorum!”

Muhammad “Yapmanız gereken tek şey denemek.”

Ibn Maslamah “Ey Tanrı’nın Elçisi, yalan söylemek zorundayız.”

Muhammad “Beğendiğini söyle.”

Ibn Maslamah “Bu hususta affedilmen gerekir.”

Muhammad ibn Maslamah, Banu Abd al-Ashhal’dan Abu Nailah olarak da bilinen Silkan ibn Salamah ibn Waqsh, Kab ibn al-Ashraf’ın üvey kardeşi, Banu Abd al-Ashhal’dan Abbad ibn Bishr ibn Waqsh ile al-Harith ibn Aws ibn Muadh ve Banu Harithah’tan Abu Abs ibn Jabr onu öldürmek için bir plan yaptılar.

Bir şair olan Abu Nailah onun yanına gitti ve birlikte şiirler okuduktan sonra “Ibn al-Ashraf, bir konuyu görüşmek için geldim, fakat sana söyleyeceklerimi kendine sakla.” dedi.

Ibn al-Ashraf “Devam et.”

Abu Nailah “Bu adamın gelişi bizim için bir sıkıntı oldu. Bedeviler bize düşman, bize saldırıyorlar. Seyahat edemiyor ve acı çekiyoruz; perişan ailelerimiz de acı çekiyor.”

Ibn al-Ashraf “Tanrı adına. Ben sizi uyarımdım Ibn Salamah, işlerin böyle olacağını söylemişim.”

Abu Nailah “Bize yiyecek satmanızı rica ederim, size bir teminat vereceğim ve sağlam bir sözleşme yapacağız, lütfen cömert davranın.”

Ibn al-Ashraf “Bana oğullarını kefalet olarak ver.”

Abu Nailah “Bizi rezil etmek mi istiyorsun? Benimle aynı şekilde düşünen arkadaşlarım var, onları alışveriş yapmaları için size getirmek isterim, lütfen cömert davranın. Ödememizi garanti altına almak için size yeteri kadar zırh ve silah vereceğiz.”

Silkan, onun silahları taşıırken şüphelenmemesini istemişti. Ibn al-Ashraf “Zırh ve silahlar tatmin edici bir garanti olacak.” diye onu onaylayınca sorun çözülmüş oldu. Silkan, arkadaşlarına geri döndü, olanları anlattı ve silahlarını alıp yola koyulmalarını istedi. Sonra Tanrı’nın Habercisi’nin evinde bir araya geldiler.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Ibn Abbas’ın mevlası Thawr ibn Zayd al-Dil ← Ibn Abbas’ın mevlası Ikrimah ← Ibn Abbas:

Tanrı’nın Habercisi, Bagi al-Gharqad’a kadar geldi, onları yolcu ederken “Allah’ın adıyla gidin ve Allah’a yardım edin!” dedi ve evine geri döndü.

Ayın parladığı bir gecede hep birlikte Kab'ın korunağına kadar ilerlediler. Kab yeni evlenmişti ve karısıyla birlikte yataktaydı. Abu Nailah ona seslenince yatağından fırlamak istedi, fakat üzerlerindeki battaniyenin ucundan tutan karısı "Sen kavga eden bir adamsın ve bir savaşçı evini bu saatte terketmez" diyerek onu uyardı. Kab'ın "Abu Nailah uyuduğumu bilseydi beni uyandırmazdı." cevabını vermesi üzerine karısı "Tanrı adına, sesinde bir kötülük hissettim." diyerek onu durdurmaya çalıştı. Kab "Cesur bir adam kendisine kılıç çekilse bile korkmaz." dedi ve aşağı indi. Onlar "Ibn al-Ashraf bizimle birlikte Shib al-Ajuz'a gelersen orada konuşuruz." dediler. Kab "Nasıl isterseniz." dedi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. Tapınağın yakınına geldiklerinde, elini saç örgülü sütuna dayayan Abu Nailah ona güven vermek için "Böylesine güzel kokan bir gece görmedim." dedi ve bir süre yürüdükten sonra aynı sözleri tekrarladı. Kab da rahatlamış olarak onları takip etti. Sonra birden "Tanrı'nın düşmanına vurun!" diye bağırdı ve kılıçlar ile Kab'a saldırdılar, fakat darbeler onu düşürmek için yeterli olmadı.

Muhammad ibn Maslamah o geceyi şöyle anlattı:

Kılıçlarımızın yeterli olmadığını görünce, belimdeki uzun, ince hançeri hatırladım. Bu arada Tanrı'nın

düşmanı o kadar yüksek sesle bağırdı ki etraftaki bütün binalarda lambalar yandı birden. Hançeri memesinin üzerine daldırıp, kasık bölgesine kadar bastırdım ve Tanrı'nın düşmanı yere düştü. Kılıçlarımızın çarptığı al-Harith ibn Aws ibn Muadh başından ve bacağından yaralanmıştı. Orayı terkettik Banu Umayyah ibn Zayd ve Banu Qurayzah'ın bölgesinden geçip Buath üzerinden al-Urayd'a tırmandığımızda al-Harith geride kalmıştı. Durup onu bir süre bekledik ve adımlarımızı takiben bize ulaşınca ona destek verdik ve gecenin sonunda hep birlikte Tanrı'nın Habercisi'ne gittik. O namazını bitirdi, duasını yaptı ve yanımıza geldi. Ona Tanrı'nın düşmanını öldürüşümüzü ve yaralı arkadaşımız ile birlikte geri dönüşümüzü anlattık ve ailelerimizin yanına döndük. Ertesi sabah bölgedeki Yahudiler Tanrı'nın düşmanına yapılan saldırı nedeniyle korku içindeydiler. Medine'de Yahudi yoktu, fakat ben onların yaşamı üzerine korkuya kapıldım.

Kab ibn Malik şöyle söyledi:

Kab'ın ardından onlara bir dua kaldı
Elinde kılıç onu keseceğiz,
Muhammad'ın geceleyin gizlice gönderdiği emirle
Kab'ın kardeşinin Kab'a gitmesini istedi.
Karşısına çıktı ve onu hile ile devirdi.
Mahmud güvenilirirdi, cesurdu.

Kab ve Sallam ibn Abu al-Huqayq'ın öldürülmesinden bahseden Hassan ibn Thabit de şunları söyledi:

Tanıştığın ne güzel bir grup, ey Ibn al-Huqayq,
Ve sen ey Ibn al-Ashraf,
Hafif kılıçlarıyla gece yolculuğunda
Yalancı ormanlarında, sığınağındaki bir aslan gibi
Senin köşene gelinceye kadar
Ve ölümcül kılıçlarıyla sana ölüm tadı vermek ve
Peygamberlerinin dinine bir zafer aramak için
Hayatlarını ve servetlerini hiçe sayarak.

Abu Jafar al-Tabari, al-Wagidi'nin Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Banu Harithah'ın bir mevlası ← Muhayyisah ibn Masud'un kızı:

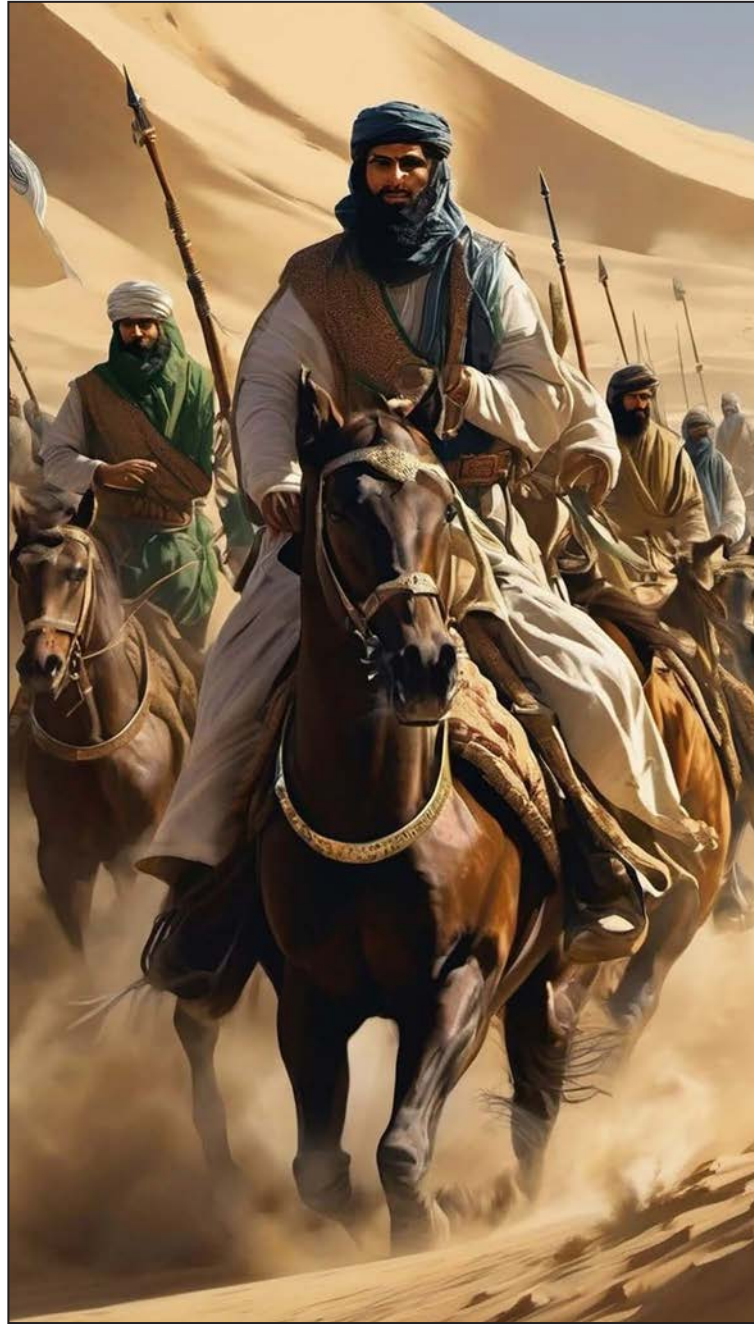
Muhayyisah ibn Masud suikastçıların Ibn al-Ashraf'ın başını Tanrı'nın Habercisi'ne teslim ettiklerini söyledi.

Al-Wagidi'ye göre 624 yılının Rabi al-Awwal ayında Uthman ibn Affan, Tanrı'nın Habercisi'nin kızı Umm Kulthum ile evlendi ve 18 Kasım'da başlayan Jumada al-thani ayında evine getirdi.x

Sahih al-Bukhari 52:270 - *Jabir ibn Abd Allah'tan rivayetle: Peygamber "Gerçekten Allah'a ve Havarisine zarar veren Kab ibn Al-Ashraf'ı öldürecek kimse var mı?" diye sordu. Muhammad ibn Maslama "Ey Allah'ın Elçisi! Onu öldürmemi mi istiyorsun?" diye olumlu bir cevap verdi. Sonra Muhammad ibn Maslama, Kab'a gitti ve "O bizi görevlendirdi ve bizden yardım istedi" dedi. Kab "Tanrı adına, ondan bı kacaksınız!" diye cevap verdi. Muhammad "Biz onun takipçileriyiz ve onunla ilgili meselenin sonunu görene kadar onu terk etmeyeceğiz." diye devam etti ve onu öldürme şansı elde edene kadar bu şekilde konuşmaya devam etti.*

Saħih al-Bukhari 52:271 - *Jabir ibn Abd Allah'tan rivayetle: Peygamber "Kab bin Ashraf'i öldürmeye hazır olan kim?" diye sordu. Muhammad ibn Maslama "Benim öldürmemi istiyor musun?" diye olumlu bir yanıt verdi ve Peygamber bu teklifi kabul etti. Muhammad bin Maslama "Sonra neden hoşlandığımı söylememe izin ver!" dedi. Peygamber de "Olur!" diye karşılık verdi.*

Saħih al-Bukhari, Fath al-Bari adlı kitabında Kab'ın öldürülmesi ile ilgili bir rapor sunuyor. Yukarıdaki öyküde anlatılan Zurqani'den aktarılmış raporları, Kab'ın Mekke'ye gidişinden itibaren aynen anlatıyor.

17- Bahran Seferi, Ibn Sad - Kitab al-Tabaqat al-Kabir

Allah'ın Habercisi, Hicret'in 27. ayında, 6 Jumada al-Awwal (24 Ekim 624) Çarşamba günü Ibn al-Maktum'u Medine'de vekil olarak bırakıp 300 süvari ile al-Furu topraklarında olan Bahran'a doğru hareket etti. Bunun sebebi orada yaşayan Banu Sulaym kabilesinin kendisine karşı harekete geçtiği haberini almış olmasıydı. Bahran'a gelince onların dağıldığını ve yaylalarına döndüğünü öğrenen Kutsal Peygamber on gece süren ayrılıktan sonra Medine'ye döndü

18- Al-Qaradah Seferi, Tabari 7:89

Al-Waqidi'ye göre al-Qaradah seferi 624 yılının Jumada al-Thani (18 Kasım - 17 Aralık) ayında gerçekleşti. Bu Zayd ibn Harithah'ın liderliğindeki ilk keşif gezisiydi.

Abu Jafar al-Tabari ← Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Tanrı'nın Habercisi Zayd ibn Harithah'ı, Abu Sufyan ibn Harb liderliğindeki bir Quraysh kervanını ele geçirmesi için Qaradah bölgesinde bulunan sulama yeri Najd'a gönderdi. Badr savaşından sonra Suriye yoluna girmekten korkan Quraysh, Iraq güzergahını seçmişti. Büyük miktarda gümüş taşıyan kervanda Abu Sufyan ibn Harb ile birlikte birkaç tüccar daha vardı. Bakr ibn Wail'den Furst ibn Hayyan adında bir adam kervana öncülük ediyordu. Sulama yerine gelen Zayd ibn Harithah, liderlerini yakalayamadı fakat kervanı ve mallarını ele geçirip Medine'ye döndü.

Badr sonrası Quraysh "Muhammad ticaretimizi zedeledi ve yolumuzun önüne oturdu" diye düşünürken Abu Sufyan ve Safwan ibn Umayyah "Mekke'de kalırsak başkentimizi tüketiriz!" diyorlardı. Bunun üzerine Abu Zamah al-Aswad "Size Najd rotasında rehberlik edecek bir adam göstereceğim; gözlerini kapasa da yolunu bulur." diye ortaya atıldı. Safwan "Kimmiş o?" diye sorunca Abu Zamah, Furst ibn Hayyan'ı onlarla tanıştırdı. Kış ayları gelmişti ve Furst ibn Hayyan kervanı Irq üzerinden Ghamrah'a götürdü. Bu sırada kervanın haberi Peygamber'e ulaştı ve o da Zayd ibn Harithah'ı Najd'a gönderdi. Liderleri kaçmasına rağmen, ustaca davranan Zayd kervanı ele geçirmeyi başardı. Ganimetin beşte biri olan yirmi bin dirhem Peygamber tarafından alındı. Beşte dördü de keşif üyeleri arasında paylaştırıldı. Furst ibn Hayyan esir alınanlar arasındaydı. Muhammad ona "İslam'ı kabul edersen Tanrı'nın Elçisi seni öldürmeyecektir!" dedi O da bu teklifi kabul etti ve serbest bırakıldı.